

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 5 lipca 2005 r.

w sprawie pomocy państwa nr C 20/04 (ex NN 25/04) na rzecz Huty Częstochowa S.A.

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 1962)

(Jedynie tekst w języku polskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/937/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Protokół nr 8 Traktatu o Przystąpieniu w sprawie restrukturyzacji polskiego hutnictwa żelaza i stali ⁽¹⁾ (dalej zwany „Protokołem nr 8”),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z wyżej wymienionymi przepisami ⁽²⁾ i mając je na uwadze,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) W piśmie z dnia 4 sierpnia 2003 r. Komisja zwróciła się z prośbą o informacje dotyczące kontroli pomocy państwa w Polsce, w tym ewentualnej pomocy na rzecz restrukturyzacji beneficjenta. Następnie sprawa ta została omówiona przez służby Komisji i polskie władze na różnego rodzaju spotkaniach technicznych i była przedmiotem intensywnej wymiany pism pomiędzy Komisją a Polską.
- (2) Dnia 23 stycznia 2004 r. konsultant odpowiedzialny za niezależną ocenę programu restrukturyzacji w Polsce zgodnie z Protokołem nr 8 przedłożył Komisji swoją opinię w tej sprawie.
- (3) W piśmie z dnia 19 maja 2004 r. Komisja poinformowała Polskę, że zdecydowała o wszczęciu, w odniesieniu do pomocy, postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE i wnioskuje o przedstawienie określonych informacji.
- (4) Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾. Komisja zaprosiła zainteresowane strony do przedstawienia uwag dotyczących pomocy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 948.

⁽²⁾ Dz.U. C 204 z 12.8.2004, str. 6.

- (5) W piśmie z dnia 26 czerwca 2004 r. Polska odpowiedziała na zadane pytania. Polska poprosiła również Komisję o decyzję zgodnie z pkt 10 Protokołu 8 uzyskując zgodę na zmianę *Programu Restrukturyzacji Hutnictwa Żelaza i Stali w Polsce*.
- (6) Komisja otrzymała uwagi zainteresowanych stron i przesłała je Polsce w piśmie z dnia 27 września 2004 r.
- (7) W piśmie z dnia 22 listopada 2004 r. Polska udzieliła odpowiedzi na uwagi zainteresowanych stron. Następnie służby Komisji kilkakrotnie spotkały się z władzami polskimi. Ostatecznie dodatkowych informacji udzielono w piśmie z dnia 8 czerwca 2005 r.

II. SZCZEGÓŁOWY OPIS POMOCY

1. Wprowadzenie

- (8) Beneficjent, producent stali Huta Częstochowa S.A. (dalej zwany „HCz”, patrz pkt 2 lit. a)), jest przedsiębiorstwem zagrożonym. W październiku 2002 r. HCz wydzierżawiła swój majątek produkcyjny nowemu przedsiębiorstwu – Hucie Stali Częstochowa Sp. z o.o. (dalej zwanemu „HSCz”, patrz pkt 2 lit. b)).
- (9) Sprawa dotyczy dwóch rodzajów pomocy: restrukturyzacji finansowej HCz (patrz pkt 3) oraz kilku innych środków pomocy bezpośredniej (patrz pkt 4).
- (10) „Restrukturyzacja” przebiegała w trzech etapach, przy czym z punktu widzenia kontroli pomocy państwa przedmiotem zainteresowania jest tylko etap ostatni. Pierwsza próba restrukturyzacji, mająca miejsce w listopadzie 2001 r. w ramach sądowego postępowania układowego, zakończyła się fiaskiem. W związku z tym, w październiku 2002 r. HCz musiała wnieść wniosek o otwarcie postępowania upadłościowego. W lutym 2003 r., zgodnie z nowym prawem, HCz otrzymała zgodę na restrukturyzację, co spowodowało wstrzymanie postępowania upadłościowego. Plan restrukturyzacji przewiduje podział aktywów pomiędzy różne przedsiębiorstwa i sprzedaż przedsiębiorstw lub majątku. Jedno przedsiębiorstwo otrzyma aktywa związane z produkcją stali, aby spłacić zadłużenie w stosunku do wierzycieli wierzytelności cywilnoprawnych (banki i publiczni dostawcy usług), a drugie – głównie grunty w celu spłaty zadłużenia w stosunku do wierzycieli publicznych (zadłużenie w stosunku do instytucji publicznych, takie jak podatki). Poza tym, dla obsługi niepodlegających restrukturyzacji wierzytelności publicznoprawnych i cywilnoprawnych, sprzedane zostaną pozostałe filie HCz.

2. Beneficjent

a) Huta Częstochowa

- (11) HCz jest drugim co do wielkości producentem stali w Polsce. Wytwarza głównie blachę stopową quarto ⁽³⁾, rodzaj stali gotowej, stanowiący ponad 60 % jej sprzedaży. Produkt ten jest wykorzystywany do produkcji statków i w budownictwie.
- (12) Pierwszy zakład HCz założono w latach 1896 – 1902. Aktualnie w skład HCz wchodzi stosunkowo nowoczesna stalownia i walcownia blach grubych, w której znajdują się elektryczny piec, urządzenie do odlewania o działaniu ciągłym oraz walcarka do blach grubych z narzędziami wykończającymi. Nominalna zdolność produkcyjna stalowni (produkującej półwyroby, tj. kęsiska płaskie) wynosi 700 000 ton, a walcowni (przetwarzającej półwyroby na wyroby gotowe) – około 780 000 ton.
- (13) HCz jest właścicielem 14 spółek zależnych, które świadczą na jej rzecz dodatkowe usługi. Należą do nich producent rur Rurexpol Sp. z o.o. ⁽⁴⁾, koksownia Koksownia Sp. z o.o., oraz zakład elektroenergetyczny Elsen Sp. z o.o. W 2002 r. zatrudnienie w HCz i jej filiach wynosiło około 5 000 osób.
- (14) HCz należy w 100 % do polskiego Ministerstwa Skarbu Państwa. Kapitał zakładowy spółki wynosi 370 mln PLN (około 70 mln EUR ⁽⁵⁾). Wartość księgowa aktywów spółki na dzień 31 grudnia 2003 r. wynosiła 768,5 mln PLN (około 160 mln EUR).

⁽³⁾ W kwestiach szczegółowych patrz: sprawa COMP/ECSC 1351 *Usinor/Arbed/Aceralia*, decyzja Komisji z 21.11.2001, par. 88.

⁽⁴⁾ Rurexpol specjalizuje się w produkcji rur bez szwu – wiertniczych i kotłowych. Jego zdolności produkcyjne wynoszą 60 000 ton. Sprzedaż w latach 2003 – 2004 przekroczyła 200 mln PLN rocznie.

⁽⁵⁾ Przy założeniu, że 1 EUR równa się około 4,75 PLN. Był to średni kurs wymiany w miesiącu maju 2004 r., kiedy Polska przystąpiła do UE i podjęta została decyzja o otwarciu.

- (15) Od lata 2001 r. HCz znajduje się w trudnej sytuacji finansowej. Ponieważ nie była w stanie dokonać obsługi swojego długu (który na koniec 2003 r. wynosił około 1,4 miliarda PLN, czyli około 310 mln EUR) przeważająca część składników jej majątku, w skład której wchodzi wszystkie aktywa stalowe, jest objęta zastawem na rzecz głównych wierzycieli.
- (16) Dnia 11 listopada 2001 r. HCz złożyła wniosek o otwarcie sądowego postępowania układowego, odraczającego zobowiązanie HCz do spłaty długów. Postępowanie układowe ma na celu restrukturyzację przedsiębiorstwa poprzez częściowe umorzenie zadłużenia przez wierzycieli. W październiku 2002 r. sąd unieważnił postępowanie układowe, ponieważ wierzyciele nie zgodzili się na pakiet restrukturyzacyjny. Według polskich władz postępowanie układowe nie doszło do skutku, ponieważ wierzyciele żądali od HCz spłaty całości zadłużenia z pomocy udzielonej przez państwo.
- (17) Dnia 28 października 2002 r. HCz zgłosiła wniosek o otwarcie postępowania upadłościowego. Zgodnie z polskim prawem po zakończeniu postępowania układowego HCz miała obowiązek wnioskować o otwarcie postępowania upadłościowego, ponieważ nie była w stanie spłacić swoich długów wymagalnych w momencie umorzenia postępowania układowego. Od tego czasu HCz wydzierżawiła swój majątek produkcyjny oraz zakończyła produkcję stali i działa jedynie jako spółka holdingowa dla swoich filii, a obecnie w jej skład wchodzi jedynie organ zarządzający złożony z około 40 osób.

b) **Huta Stali Częstochowa**

- (18) W wyniku postępowania upadłościowego w stosunku do HCz, w celu utrzymania ciągłości produkcji w firmie bez ryzyka zawieszenia działalności przez syndyka w trakcie postępowania upadłościowego, powstał nowy podmiot gospodarczy, HSCz, kontrolowany przez Towarzystwo Finansowe Silesia Sp. z o. o. (dalej zwane „TFS”, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością działająca w branży produktów stalowych, w której większość posiada Ministerstwo Skarbu Państwa).
- (19) Dnia 28 października 2002 r. HSCz wydzierżawiła od HCz urządzenia potrzebne do produkcji stali (w tym stalownię, walcownię blach grubych, koksownię i niektóre podstawowe usługi). Umowa dzierżawy stanowi, że HSCz musi płacić [...] (*) miliona PLN miesięcznie za dzierżawę i przejem od HCz 2 057 pracowników (aktualnie 1 950).
- (20) W umowie dzierżawy HSCz przyznano odroczenie płatności raty dzierżawy na 14 miesięcy. Choć w umowie nie określono jednoznacznie zapłaty odsetek za to odroczenie, dnia 30 listopada 2004 r. naliczono odsetki ustawowe za zwłokę w kwocie [...] PLN, którą HSCz zapłaciła HCz.
- (21) TFS przekazało HSCz jedynie minimalny wymagany kapitał w wysokości 50 000 PLN. Aby móc działać na rynku bez kapitału obrotowego, HSCz skróciła okres spłaty należności do około 15 dni i wydłużyła okres spłaty zobowiązań do ponad 50 dni. Było to możliwe, dzięki temu, że wszyscy główni dostawcy (z wyjątkiem jednego) wyrazili gotowość zaakceptowania takiego okresu spłaty należności, aby utrzymać HSCz jako swojego głównego klienta. W rzeczywistości wielu dostawców zawarło tak zwane porozumienia barterowe, na podstawie których za surowiec, w szczególności za złom, płacono wyrobami gotowymi, takimi jak blacha stalowa przeznaczona do odsprzedaży specjalnym odbiorcom końcowym. Przedsiębiorstwa te bacznie monitorowały produkcję i księgowość HSCz, a w zamian za ponoszone ryzyko zażądały od tych operacji znacznych zysków.
- (22) Dodatkowego zabezpieczenia zażądano jedynie dla zobowiązań z tytułu dostawy energii przez Polskie Sieci Energetyczne S.A. (dalej zwane „PSE”) w postaci podpisania przez TFS trzech umów gwarancyjnych na kwotę [...] mln PLN każda. Obejmują one z jednej strony zabezpieczenie, składające się z trzech weksli gwarantujących zapłatę [...] mln PLN każdy, a z drugiej strony – trzy deklaracje, w których wyrażono zgodę na poddanie się bezwzględnej egzekucji zgodnie z polskim Kodeksem Postępowania Cywilnego (art. 777). Tym samym PSE uzyskały gwarancje na sumę [...] mln PLN. Dnia 28 listopada 2002 r. wydano dwa weksle/gwarancje każdorazowo na kwotę [...] mln PLN ważne do dnia 30 czerwca 2003 r., a kolejnej gwarancji na kwotę [...] mln PLN, obowiązującej do dnia 31 marca 2005 r., udzielono dnia 30 grudnia 2002 r. Z tytułu wszystkich weksli i gwarancji HSCz zapłaciła stałą prowizję w wysokości [...] PLN, natomiast za gwarancję na kwotę [...] mln PLN, kwotę równą około 0,8 %.

(*) niektóre części niniejszego tekstu zostały ukryte, by nie rozpowszechnić informacji poufnych; części te zostały oznakowane za pomocą wielokropków w nawiasach

Jednak zaległe rachunki za energię elektryczną nigdy nie przekroczyły kwoty [...] mln PLN, mając na uwadze, że mechanizm zawarty w umowie gwarancyjnej zobowiązywał HSCz do spłaty zaległych kwot w ciągu 5 tygodni.

3. Restrukturyzacja Huty Częstochowa

a) Restrukturyzacja polskiego sektora hutnictwa stali

- (23) W czerwcu 1998 r. polska Rada Ministrów przyjęła Pierwszy Program Restrukturyzacji Hutnictwa Żelaza i Stali w Polsce. Zaktualizowano go w 2001 r. i dołączono do niego ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali ⁽⁶⁾, która stanowiła podstawę prawną restrukturyzacji polskiego przemysłu stalowego.
- (24) Dnia 5 listopada 2002 r. polska Rada Ministrów przyjęła zmianę do pierwszego programu restrukturyzacji, który ostatecznie nazwano *Programem Restrukturyzacji i Rozwoju Hutnictwa Żelaza i Stali w Polsce do 2006 r.* (dalej zwany „Krajowym Programem Restrukturyzacji” lub „KPR”). Program ten w głównej mierze pozwala na przyznawanie pomocy państwa polskiemu przemysłowi stalowemu w związku z jego restrukturyzacją w okresie od 1997 r. do 2006 r. na kwotę maksymalną 3 387 miliarda PLN (713 mln EUR).
- (25) W KPR znajduje się informacja, że w Polsce istnieje 17 hut stali, wśród których wyróżnia się trzy grupy. W skład pierwszej z nich wchodzi osiem przedsiębiorstw, które w ramach KPR otrzymują pomoc państwa. W większości pomoc ta została przeznaczona na konsolidację czterech głównych hut stali w Polsce, które połączono w największego w kraju producenta stali o nazwie Polskie Huty Stali S.A (dalej zwane „PHS”), który aktualnie nazywa się Mittal Steel Poland (dalej zwany „MSP”) po sprzedaży holdingowi LNM ⁽⁷⁾, który w ostatnim czasie przekształcono w Mittal Steel ⁽⁸⁾. W skład drugiej grupy wchodzi sześć przedsiębiorstw, które nie zostały objęte programem restrukturyzacji, ponieważ produkcja stali nie była ich działalnością podstawową lub dlatego, że nie otrzymały pomocy. Do trzeciej grupy należą trzy przedsiębiorstwa, które pomoc uzyskały, lecz które w międzyczasie poddane zostały postępowaniu upadłościowemu.
- (26) HCz należała do trzeciej grupy. Z uwagi na złożenie przez HCz wniosku o rozpoczęcie postępowania upadłościowego, w KPR odnośnie HCz zapisano, że „dalsza restrukturyzacja huty odbywać się będzie przez jej upadłość” (rozdział 3.1.2 i 5.1). W rzeczywistości w rozdziale 3.1.3.3 wymienia się HCz jako jeden z zakładów, „wobec których zastosowano procedury upadłościowe” i stwierdza, że zakład znajduje się obecnie pod zarządem „Syndyka masy upadłości”. W KPR w rozdziale 5.4.2 wyjaśniono, że „do przeprowadzenia restrukturyzacji HCz koniecznym byłoby udzielenie jej pomocy publicznej w wysokości około 1 mld PLN. Nie przyniosłoby to jednak oczekiwanych rezultatów. Wobec powyższego zakłada się, że HCz zostanie zrestrukturyzowana przez upadłość, a majątek produkcyjny tej huty zostanie zagospodarowany przez nowoutworzoną HSCz. Nowy podmiot gospodarczy będzie kontynuował działalność produkcyjną HCz bez pomocy publicznej na restrukturyzację. Majątek HCz nie zostanie przejęty przez żadne z przedsiębiorstw beneficjentów pomocy publicznej (rozdział 3.1.3.1).”
- (27) KPR został przedłożony UE. Dnia 25 marca 2003 r. sfinalizowano go w wyniku intensywnego dialogu z Komisją. Komisja, po dokonaniu oceny, przedstawiła wniosek dotyczący decyzji Rady o wydłużeniu okresu karencji dla uzyskania pomocy publicznej w polskim sektorze hutnictwa stali w ramach Układu Europejskiego (który początkowo obowiązywał tylko do 1997 r.) do końca 2003 r., zakładając osiągnięcie przez niego rentowności do 2006 r., co Rada zatwierdziła w lipcu 2003 r. ⁽⁹⁾.

⁽⁶⁾ Dz. U. nr 111 poz. 1196.

⁽⁷⁾ Dodatkowe informacje na temat spółek holdingowych LNM znajdują się w decyzji Komisji PHS/LNM z dnia 5 lutego 2004 r., sprawa COMP/M 3326, która wyjaśniła nabycie polskiej huty stali w ramach rozporządzenia w sprawie połączeń.

⁽⁸⁾ Pozostali beneficjenci to siedem spółek produkujących stal: Huta Bankowa, Huta Buczek, Huta Lucchini-Warszawa, Huta Łabędy, Huta Pokój, Huta Andrzej i Huta Batory. W międzyczasie dwie ostatnie spółki ogłosiły upadłość.

⁽⁹⁾ W rzeczywistości Rada podjęła dwie decyzje, jedną w lipcu 2002 r. wydłużającą okres karencji w ramach warunków wiarygodnego programu restrukturyzacji i indywidualnych biznes planów zgodnie z art. 8 ust. 4 Protokołu 2 Układu Europejskiego, a drugą w czerwcu 2003 r. zatwierdzającą plany złożone w kwietniu 2003 r., wskutek czego okres karencji na przyznanie pomocy państwa wydłużono do końca 2003 r.

(28) W związku z tym, UE zezwoliła Polsce, w drodze odstępstwa od swoich zasad, przyznać przemysłowi stalowemu pomoc restrukturyzacyjną⁽¹⁰⁾. Główne ustalenia KPR zawarto w protokole do Traktatu o Przystąpieniu, Protokół nr 8 w sprawie restrukturyzacji polskiego hutnictwa żelaza i stali. W Protokole nr 8 zaakceptowano przyznanie pomocy państwa ośmiu wyznaczonym przedsiębiorstwom (nie należała do nich HCz) na kwotę maksymalną 3 387 miliarda PLN. Z drugiej strony w protokole tym podkreślono, że nie zezwala się na przyznanie żadnej dodatkowej pomocy na cele restrukturyzacji polskiego hutnictwa stali.

b) Ustawa z dnia 30 października 2002 r.

(29) Dnia 30 października 2002 r., tuż po złożeniu przez HCz wniosku o ogłoszenie upadłości, przyjęto ustawę o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy (zmienioną w listopadzie 2003 r.⁽¹¹⁾ i dalej zwaną „ustawą z dnia 30.10.2002 r.”)⁽¹²⁾. Ustawa zezwala przedsiębiorstwom na przeprowadzenie postępowania restrukturyzacyjnego dla uniknięcia likwidacji. W tym celu, ustawa wprowadziła nowe podejście do restrukturyzacji, przewidujące restrukturyzację (tzn. częściowe umorzenie) długu publicznego. Wcześniej harmonogram spłat tego długu można było jedynie zmienić lub przesunąć.

(30) Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 30.10.2002 r. przedsiębiorca objęty restrukturyzacją uzyskuje prawo do ochrony przed upadłością od dnia wszczęcia postępowania restrukturyzacyjnego do dnia jego zakończenia albo umorzenia. Postępowanie restrukturyzacyjne powinno być zakończone w terminie 24 miesięcy od dnia wydania decyzji o restrukturyzacji (art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 30.10.2002 r.).

(31) Ustawa z dnia 30.10.2002 r. zakłada restrukturyzację finansową zobowiązań cywilnoprawnych powstałych przed lipcem 2002 r. i zobowiązań publicznoprawnych powstałych przed czerwcem 2002 r. (art. 3 ustawy z dnia 30.10.2002 r., przy czym ten drugi okres został przedłużony o jeden rok). W przeciwieństwie do prywatnej restrukturyzacji finansowej zobowiązań cywilnoprawnych w oparciu o ugodę restrukturyzacyjną, na którą zgodzić się musi przynajmniej 50 % wierzycieli (zgodnie z rozdziałem 4 ustawy z dnia 30.10.2002 r.), zobowiązania publicznoprawne można częściowo umorzyć na podstawie decyzji prezesa Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. (dalej zwaną „ARP”), organu odpowiedzialnego za nadzór nad restrukturyzacją przedsiębiorstw na mocy ustawy z dnia 30.10.2002 r. (zgodnie z rozdziałem 5).

(32) Ponadto, przy nowelizacji ustawy z dnia 30.10.2002 r., która weszła w życie dnia 14 listopada 2003 r., wprowadzono w rozdziale 5a tej ustawy możliwość odzyskania pewnej kwoty pieniędzy z tytułu roszczeń publicznoprawnych na podstawie restrukturyzacji na szczególnych zasadach, w ramach której beneficjent przenosi własność części majątku wolnego od zabezpieczeń do spółki należącej do ARP (zwanego Operatorem), stanowiącego równowartość przynajmniej 25 % długu całkowitego. Majątek ten następnie sprzedaje się, aby spłacić wierzycieli publicznych (art. 32 lit. d) ustawy z dnia 30.10.2002 r.). Jednak wierzyciele publiczni muszą wyrazić zgodę na restrukturyzację na szczególnych zasadach (art. 32 lit. h) ustawy z dnia 30.10.2002 r.).

⁽¹⁰⁾ Normalnie UE nie zezwala na pomoc państwa dla sektora stalowego, patrz *Komunikat Komisji w sprawie ratowania i pomocy na restrukturyzację i na zamykanie zakładów sektora stali* (Dz.U. C 70 z 19.3.2002, str. 21). Niedozwolona jest również pomoc na inwestycje regionalne, patrz pkt 27 *Wielosektorowych zasad ramowych dotyczących pomocy regionalnej dla dużych projektów inwestycyjnych* (Dz.U. C 70 z 19.3.2002, str. 8).

⁽¹¹⁾ Ustawa z dnia 30 października 2002 r., Dziennik Ustaw nr 213, poz. 1800, zmieniona ustawą z dnia 14 listopada 2003 r., Dziennik Ustaw nr 229, poz. 2271.

⁽¹²⁾ Ustawa ta stanowi podstawę dla kilku przypadków restrukturyzacji w Polsce. Szczegółowy opis ustawy zawarto między innymi w decyzji Komisji z dnia 1 czerwca 2005 r., sprawy C(2005) 17 i 18, otwierającej postępowanie wyjaśniające zgodnie z art. 88 ust. 2 WE w sprawie pomocy restrukturyzacyjnej dla polskich stoczni Gdynia i Gdańsk, Dz.U. C 220 z 8.9.2005, str. 7. Jeśli w zależności od danego przypadku występują niewielkie różnice w stosowaniu przepisów ustawy, spowodowane jest to opisem władz polskich, ponieważ jest to kwestia prawa krajowego.

- (33) Rozdział 5a i restrukturyzacja na szczególnych zasadach poszerzają również czasowy i materialny zakres roszczeń podlegających restrukturyzacji. Roszczenia podlegają restrukturyzacji przez kolejny rok (do dnia 30 czerwca 2003 r.) i zgodnie z art. 32 lit. a) ust. 1 w ich zakres wchodzić może więcej rodzajów wierzytelności publicznoprawnych zgodnie z ustawą z dnia 30.10.2002 r. ⁽¹³⁾.

c) *Proces restrukturyzacji Huty Częstochowa*

- (34) Dnia 21 stycznia 2003 r. HCz wraz z ARP złożyła wniosek o objęcie jej restrukturyzacją w ramach ustawy z dnia 30.10.2002 r. Dnia 21 lutego 2003 r. prezes ARP przyjął wniosek i zlecił wszczęcie postępowania restrukturyzacyjnego zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 30.10.2002 r., wskutek czego dla HCz ustanowiona została ochrona przed upadłością.
- (35) Dnia 18 kwietnia 2003 r. HCz przedłożyła ARP plan restrukturyzacji. Myślą przewodnią planu był podział aktywów HCz na majątek produkcyjny i pozostałe aktywa i sprzedaż majątku produkcyjnego w ramach przekazania koncernu w ręce inwestora prywatnego na zasadzie kontynuacji prowadzenia działalności. Dnia 2 lipca 2003 r. ARP zatwierdziła plan restrukturyzacji. Następnie plan złożono w Urzędzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej zwanym „UOKiK”), który dnia 25 lipca 2003 r. plan przyjął pod warunkiem, że nie zostanie udzielona pomoc publiczna ⁽¹⁴⁾.
- (36) Dnia 7 sierpnia 2003 r. prezes ARP zgodnie z art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 30.10.2002 r. podjął decyzję o restrukturyzacji. W październiku 2003 r. plan restrukturyzacji został zmieniony z uwzględnieniem wymogów określonych przez UOKiK. Dnia 1 grudnia 2003 r. został przyjęty przez ARP, która zmieniła pierwotną decyzję o restrukturyzacji.
- (37) Dnia 30 kwietnia 2004 r. prezes ARP wydał kolejną decyzję zmieniającą decyzję o restrukturyzacji. Opierała się ona o zaktualizowany biznes plan z dnia 26 kwietnia 2004 r. Zmiana planu była konieczna ze względu na zmiany w ustawie z dnia 30.10.2002 r. i zakładała bardziej szczegółowy opis podziału aktywów ⁽¹⁵⁾.

d) *Wierzyciele Huty Częstochowa*

- (38) W planie restrukturyzacji, w zależności od charakteru prawnego zobowiązań, określono kilka grup wierzycieli:
- (39) W skład pierwszej grupy wchodzi zobowiązania publicznoprawne (kwoty naliczone na dzień 30 czerwca 2003 r.):

składki na ubezpieczenie społeczne (na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (dalej zwanego „ZUS”)) w wysokości około [...] mln PLN ([...] mln podlegających restrukturyzacji i [...] mln niepodlegających restrukturyzacji);

— podatek od nieruchomości (na rzecz Gminy Miejskiej Częstochowa) w wysokości [...] mln PLN;

— opłata środowiskowa (na rzecz województwa śląskiego (jednostka podziału terytorialnego)) w wysokości [...] mln PLN;

⁽¹³⁾ Restrukturyzacji nie podlegają w szczególności składki na ubezpieczenie emerytalno-rentowe i ta część składek na ubezpieczenie społeczne, która – będąc składkami pracowników – związana jest z wypłatą wynagrodzenia (składki dzielą się na dwie główne części, z których każda wynosi mniej więcej 50 %). Dzieje się tak, ponieważ część składek, którą powinien uiścić pracownik, stanowi zobowiązanie pracownika (a nie pracodawcy), nawet jeśli to pracodawca musi ją zapłacić ZUS. Dlatego przedsiębiorstwo ponosi pełną odpowiedzialność za uiszczanie składek pracowników. Ponadto jeśli kwoty te są zaległe, powoduje to naliczanie odsetek ustawowych. Istnieje jednak możliwość odroczenia spłaty tych odsetek wraz ze składką na ubezpieczenie społeczne, którą płaci ubezpieczony, czy też składek na ubezpieczenie emerytalno-rentowe na okres 24 miesięcy (art. 32 lit. b) ustawy z dnia 30.10.2002 r.).

⁽¹⁴⁾ Dnia 31 marca 2004 r. UOKiK przedłożył Komisji uzasadnienie, dlaczego według niego restrukturyzacja spełnia test prywatnego wierzyciela.

⁽¹⁵⁾ Jednak decyzja ta wciąż nie była zgodna ze wszystkimi warunkami wprowadzonymi w drodze zmiany ustawy z dnia 30.10.2002 r., ponieważ nie zawiera ani szczegółowego opisu wierzytelności publicznoprawnych podlegających restrukturyzacji na szczególnych zasadach, ani nie wyjaśnia, dlaczego aktywa zostaną przekazane na rzecz Operatora (informacja ta znajduje się jednak w planie restrukturyzacji). Polska poinformowała, że kwestie te znajdują się w kolejnej nowelizacji, zaplanowanej na koniec czerwca 2005 r. i uwzględniającej decyzje publicznych wierzycieli wierzytelności publicznoprawnych.

- pożyczka z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (dalej zwanego „FGŚP”) w wysokości [...] mln PLN;
- wpłaty na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (dalej zwany „PFRON”) w wysokości [...] mln PLN;
- zobowiązania wobec Urzędu Miasta Częstochowa w wysokości [...] mln PLN; oraz
- VAT i inne podatki (Urząd Skarbowy (dalej zwany „Urzędem Skarbowym”) w wysokości [...] mln PLN.

Tak więc „publiczni wierzyciele wierzytelności publicznoprawnych” to ZUS, FGŚP i PFRON, które to instytucje podlegają Ministerstwu Gospodarki i Pracy, Gmina Częstochowa wraz z Urzędem Skarbowym oraz Urząd Miasta i województwo śląskie. Poza tym, mniejsze roszczenia dotyczą także różnych innych gmin, takich jak Gmina Poraj.

- (40) W skład drugiej grupy wchodzi zobowiązania cywilnoprawne (kwoty naliczone na dzień 30 września 2003 r.), w ramach których można następnie wyróżnić zobowiązania wobec wierzycieli publicznych i prywatnych. Do pierwszej podgrupy (dalej zwanej „**publicznymi wierzycielami wierzytelności cywilnoprawnych**”) należą:
- PSE ([...] mln PLN);
  - Zakład Energetyczny Częstochowa S.A. (dalej zwany „**Zakładem Energetycznym**”, [...] mln PLN);
  - ARP ([...] mln PLN);
  - PKP Dyrekcja Generalna S.A. (dalej zwana „**PKP**”, [...] mln PLN);
  - Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (dalej zwane „**PGNiG**”, [...] mln PLN);
  - Centrala Zbytu Węgla Węglózbyt S.A. (dalej zwana „**CZW Węglózbyt**”, [...] mln PLN); oraz
  - Kompania Węglowa Sp. z o.o. ([...] mln PLN).
- (41) Do drugiej podgrupy, a równocześnie trzeciej grupy, należą następujący wierzyciele prywatni (kwoty naliczone na dzień 30 września 2003 r.):
- Kredyt Bank S.A. ([...] mln PLN);
  - ING Bank Śląski S.A. (dalej zwany „**ING BSK**”, [...] mln PLN);
  - BPK Logo ([...] mln PLN);
  - Bank Przemysłowo Handlowy S.A. (dalej zwany „**BPH**”, [...] mln PLN);
  - Citybank Handlowy S.A. ([...] mln PLN); oraz
  - Bank Millennium S.A. ([...] mln PLN).
- e) *Ustalenia dotyczące restrukturyzacji finansowej*

- (42) Plan restrukturyzacji zakłada restrukturyzację finansową wyżej wymienionych wierzytelności, przy czym aktywa zostaną podzielone między trzy spółki.

- (1) Firma Majątek Hutniczy Sp. z o.o. (dalej zwana „**MH**”) otrzymuje aktywa stalowe. W zamian za wierzytelności cywilnoprawne wyemitowane zostaną akcje przedsiębiorstwa, które następnie wierzyciele sprzedadzą inwestorowi strategicznemu (ewentualnie wraz ze sprzedażą HSCz przez TFS).

- (2) Firma Operator Sp. z o.o. (dalej zwana „**Operatorem**”) tytułem spłaty zobowiązań publicznoprawnych podlegających restrukturyzacji otrzyma niektóre aktywa nie związane z produkcją (tzn. aktywa niestalowe).
- (3) Firma Regionalny Fundusz Gospodarczy (dalej zwana „**RFG**”) będzie następcą HCz pod nową nazwą. Tytułem spłaty pozostałego zadłużenia (głównie wierzytelności nie podlegających restrukturyzacji) sprzeda inwestorowi strategicznemu większość filii wraz z produkcją rur i koksownią.

(1) MH – a zaspokojenie wierzytelności cywilnoprawnych

- (43) Plan restrukturyzacji zakłada, że wierzyciele posiadający wierzytelności cywilnoprawne w zamian za wierzytelności mogą wejść w posiadanie aktywów związanych z produkcją stali. Ma się to odbyć w drodze konwersji wierzytelności na udziały w nowo powstałej filii MH. MH byłby właścicielem wszystkich urządzeń do produkcji stali, na które składa się pełne wyposażenie stalowni, walcowni blach grubych oraz budynków administracyjnych.
- (44) Wartość aktywów ustalono zgodnie z polskim prawem dotyczącym przedsiębiorstw państwowych, które wymaga wyceny aktywów przed ich sprzedażą. W związku z tym, w sierpniu 2003 r. firma ATEST dokonała wyceny wielkiego pieca (odlewni) ⁽¹⁶⁾, w wyniku czego uzyskano kwotę [...] mln PLN. Ponadto firma PROFEN w Częstochowie wyceniła walcownię na kwotę [...] mln PLN. Jednak biorąc pod uwagę, że wierzyciele wierzytelności cywilnoprawnych zakwestionowali te wyceny, na podstawie zastosowanych metod twierdząc, że były one zbyt optymistyczne, w grudniu 2003 r. firma ATEST przeprowadziła kolejną wycenę w oparciu o zdyskontowany przepływ środków pieniężnych połączonej walcowni i odlewni, w wyniku czego uzyskano kwotę [...] mln PLN. Ponadto dokonano wyceny metodą szwajcarską (2/3 zdyskontowanych przepływów pieniężnych, 1/3 wycena aktywów) z wynikiem [...] mln PLN. Wartość tę w mniejszym lub większym stopniu potwierdziła oferta LNM w grudniu 2003 r., w której aktywa te wyceniono na [...] mln PLN, i pod koniec 2003 r. skorygowano do [...] mln PLN (jednak w marcu 2005 r. wartość ta niemal podwoiła się do kwoty [...] pomiędzy 600 a 650] mln PLN z uwagi na znaczny wzrost cen stali).
- (45) Dnia 13 października 2003 r. wierzyciele wierzytelności cywilnoprawnych podpisali ugodę o restrukturyzacji zadłużenia z okresu sprzed czerwca 2002 r. (dalej zwaną „**ugodą restrukturyzacyjną**”), która weszła w życie dnia 9 grudnia 2003 r. Na podstawie wartości księgowej aktywów przedsiębiorstwa MH, tj. 320 mln PLN, w ugodzie ustalono po pierwsze, że wierzytelności cywilnoprawne tych wierzycieli istniejące do dnia 30 czerwca 2002 r. zostaną uregulowane poprzez częściową konwersję na 80,44 % udziałów przedsiębiorstwa MH. 72,47 % tej puli udziałów spłacono proporcjonalnie do istniejących roszczeń wierzycieli wierzytelności cywilnoprawnych, a 7,97 % przydzielono proporcjonalnie do istniejących zabezpieczeń wierzycieli. Spowodowało to umorzenie w 2003 r. około 60 %, a w 2005 r. – około 30 % długu.
- (46) Po drugie, w ugodzie restrukturyzacyjnej ustalono, że pozostałe 19,56 % udziałów w MH RFG wykorzysta do pełnej spłaty – z jednej strony odsetek od zobowiązań istniejących przed czerwcem 2002 r. do dnia wejścia w życie ugody, tj. 9 grudnia 2003 r. (po tym okresie zastępuje je ugoda restrukturyzacyjna), a z drugiej – zobowiązań, jakie powstały po czerwcu 2002 r. oraz stosownych odsetek.
- (47) Ugoda restrukturyzacyjna była w dalszej kolejności parokrotnie modyfikowana w celu zmiany ostatecznego terminu otrzymania udziałów MH przez objętych nią wierzycieli i zmiany harmonogramu ofert od inwestorów strategicznych dla MH.
- (48) Ugodę restrukturyzacyjną zawarli początkowo wierzyciele reprezentujący 54 % wymaganej wielkości zadłużenia, tj. publiczni wierzyciele wierzytelności cywilnoprawnych: PSE, Zakład Energetyczny, ARP, PKP, PGNiG oraz wierzyciele prywatni: BPH Bank i BPK Logo. Kredyt Bank, ING BSK, Citibank Handlowy i Bank Millennium oraz CZW Węglózbyt i Kompania Węglowa początkowo nie wyraziły na nią zgody. Jednak zgodnie z art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 30.10.2002 r. ugoda wiąże wszystkich wierzycieli posiadających wierzytelności cywilnoprawne.
- (49) W marcu 2004 r. Bank Millennium, CZW Węglózbyt i Kompania Węglowa przystąpiły na ugodę restrukturyzacyjną. Ponadto również Kredyt Bank, ING BSK i Citibank Handlowy zasygnalizowały w międzyczasie zgodę na ekonomiczne przesłanki programu restrukturyzacji.

⁽¹⁶⁾ Firma ATEST „Zakład Usług Doradczych i Technicznych” działa na polskim rynku od 1992 r. i specjalizuje się w wycenach przedsiębiorstw i nieruchomości komercyjnych oraz majątku produkcyjnego. Firma dokonywała wyceny wielu przedsiębiorstw dla celów uzyskania finansowania poprzez zaciąganie pożyczek bankowych, restrukturyzacji i łączenia przedsiębiorstw.

- (50) Komisja rozumie, że MH zostanie sprzedany wraz z zastawami pozostającymi na aktywach przedsiębiorstwa, ponieważ środki ze sprzedaży zostaną wykorzystane na spłatę pozostałych wierzytelności cywilnoprawnych i wierzytelności publicznoprawnych nie podlegających restrukturyzacji, wskutek czego nastąpi zwolnienie zastawów.
- (2) Operator – a zaspokojenie wierzytelności publicznoprawnych podlegających restrukturyzacji
- (51) Plan restrukturyzacji zatwierdzony decyzją o restrukturyzacji stanowi, że Operator ponosi odpowiedzialność za wszystkie wierzytelności publicznoprawne podlegające restrukturyzacji, istniejące przed dniem 30 czerwca 2003 r.
- (52) W zamian, HCz zgodnie z art. 32 lit. d) ustawy z dnia 30.10.2002 r. przeniesie na rzecz Operatora własność części majątku – wolnego od zabezpieczeń – stanowiącego równowartość przynajmniej 25 % wierzytelności przeniesionych na Operatora. Aktywa te zostały określone w planie restrukturyzacji a w ich skład wchodzi grunt, którego części będą stanowiły teren parku przemysłowego, zakład elektroenergetyczny Elsen oraz 10 mln PLN w wierzytelnościach. Operator spróbuje uzyskać z tych aktywów jak najwięcej środków pieniężnych. Zakończenie sprzedaży większości składników tego majątku przewidywane jest nie wcześniej niż w grudniu 2005 r.
- (53) Wartość gruntu, jaki otrzymuje Operator, niezależny audytor wycenił na kwotę 120,6 mln PLN. Wraz z udziałami firmy Elsen, które wyceniono na około 25,4 mln PLN i wierzytelnościami o wartości 10 mln PLN majątek Operatora powinien wynieść 156 mln PLN⁽¹⁷⁾. Wycenę tę w imieniu ARP wykonał BRE Corporate Finance, pion bankowości inwestycyjnej Commerzbanku w Polsce⁽¹⁸⁾.
- (54) Przeniesienie wierzytelności na rzecz Operatora automatycznie spowoduje zwolnienie zabezpieczeń na tych zobowiązaniach. Jednak z powodu istnienia wierzytelności nie podlegających restrukturyzacji niektórym wierzycielom publicznym wciąż pozostaną zabezpieczenia, które nie zostaną zniesione do momentu, aż HCz/RFG będzie w stanie spłacić swoje zobowiązania po sprzedaży MH.
- (55) ZUS, Gmina Miejska Częstochowa, PFRON i województwo śląskie zasygnalizowały zgodę na restrukturyzację na szczególnych zasadach. Z drugiej strony, Polska poinformowała, że Urząd Skarbowy w Częstochowie, FGŚP i Gmina Poraj na początku czerwca 2005 r. odrzuciły tę formę restrukturyzacji, ponieważ uznały, że lepsze wyniki da upadłość. Z tego powodu ich długi uznaje się za nie podlegające restrukturyzacji i HCz/RFG będzie musiała je spłacić. Polskie władze zapewniły o całkowitej spłacie tych należności.
- (3) RFG – zaspokojenie wierzytelności cywilnoprawnych i publicznoprawnych nie podlegających restrukturyzacji
- (56) HCz zostanie przemianowana na RFG. RFG stanie się właścicielem kilku pozostałych części majątku, w szczególności większości filii HCz, takich jak Rurexpol i koksownia, z czego większość zostanie sprzedana inwestorowi strategicznemu. Poza tym, kilka części majątku, które dzierżawiła HSCz, zostanie przeniesionych na inną filię HCz o nazwie Majątek Hutniczy Plus (dalej zwany „**MH Plus**”) w celu odsprzedaży inwestorowi strategicznemu na rzecz RFG.
- (57) Po raz pierwszy majątek RFG wycenili pod koniec 2003 r. konsultanci pracujący dla firmy („PROFCEN” w Częstochowie). Wycenę tę dołączono do późniejszych wycen spółek zależnych wykonywanych przez firmę ATEST. Wartość MH i MH Plus udokumentowano następnie ofertami od inwestorów strategicznych. Drugą podstawę oceny wartości określono na początku 2005 r. po otrzymaniu oferty

⁽¹⁷⁾ W planie restrukturyzacji wstępnie ustalono, że wartość księgowa aktywów, które otrzymał Operator, wynosi około 203,3 mln PLN. Właściwie dokonano renegocjacji dokładnego składu aktywów, jakie mają zostać przekazane na rzecz Operatora, ponieważ przedstawiciele Operatora skupili się na tych aktywach, które będzie można łatwo sprzedać.

⁽¹⁸⁾ BRE Corporate Finance S.A. to spółka zależna należąca w 100 % do BRE Bank S.A., jednego z największych banków w Polsce, notowanego na Warszawskiej Giełdzie Papierów Wartościowych. Kontrolę zarządczą nad BRE Bank sprawuje niemiecki Commerzbank AG posiadający ponad 72 % udziałów. BRE Corporate Finance zajmuje się bankowością inwestycyjną, przejęciami i fuzjami, działalnością restrukturyzacyjną i działalnością z zakresu finansowania przedsiębiorstw. Polska potwierdza, że firma ta uczestniczyła w wielu dużych transakcjach prywatyzacyjnych i przejęciach oraz fuzjach w Polsce z ramienia klientów prywatnych i Skarbu Państwa. W ramach tych projektów dokonywano zazwyczaj wyceny takich przedsiębiorstw przy użyciu różnych metod.

zakupu udziałów/akcji różnych filii (patrz pkt 62), która świadczy o wyraźnej hossie na rynku stali. Wartość filii podano poniżej:

Tabela 1

Wyceny wartości filii, jakie mają być sprzedane przez RFG

Filia	wartości w PLN	
	2003	2005
19,6 % MH	[...]	[...]
MH Plus	[...]	[...]
Koksownia Częstochowa Sp. z o.o.	[...]	[...]
Pozostałe filie Huty Częstochowa (*)	[...]	[...]
Ogółem	[...]	[...]

(*) Kwota ta nie obejmuje trzech przedsiębiorstw, które nie są sprzedawane inwestorowi strategicznemu. Ich wartość ocenia się na 0 do 15 mln PLN.

- (58) RFG będzie musiał spłacić wszystkie nie podlegające restrukturyzacji zobowiązania publicznoprawne (około [...] mln PLN) ⁽¹⁹⁾. Dodatkowo winien on spłacić odsetki od wierzytelności cywilnoprawnych restrukturyzowanych poprzez przekształcenie ich w udziały w MH za okres od dnia 1 lipca 2002 r. do dnia 9 grudnia 2003 r. ([...] mln PLN) i wszelkie nowe wierzytelności cywilnoprawne z odsetkami naliczonymi po czerwcu 2002 r. (szacuje się je na [...] mln PLN) ⁽²⁰⁾. Zatem RFG za sprzedaż filii otrzyma [...] mln PLN, z czego [...] mln PLN przeznaczone zostanie na spłatę nieregulowanych długów, [...] mln na pokrycie kosztów restrukturyzacji, a około [...] mln PLN pozostanie w rękach RFG.

(4) Sprzedaż spółek Huty Częstochowa inwestorowi strategicznemu

- (59) HCz i TFS wraz z wierzycielami HCz i pod nadzorem Ministerstwa Skarbu Państwa zamierzają sprzedać inwestorowi strategicznemu udziały MH, MH Plus, koksowni, Rurexpolu i niektórych innych filii wraz z udziałami HSCz. Proces ten ma nadzorować komitet negocjacyjny, w którym zasiadają przedstawiciele HCz, TFS i 9 wierzycieli HCz (BPH, Citibank Bank Handlowy, Bank Millennium, Kredyt Bank, ING BSK, PSE, PKP, PGNiG i ARP).
- (60) W wyniku pierwszego postępowania przetargowego, holding LNM N.V. (który teraz połączył się pod nazwą Mittal Steel, dalej jest jednak zwany „LNM”) oraz Związek Przemysłowy Donbasu (dalej zwany „Donbass”) zostali wybrani przez TFS i HCz jako preferowani oferenci i otrzymali wyłączność na negocjacje. Wstępna umowa została parafowana dnia 31 marca 2004 r., a następnie unieważniona. Jesienią 2004 r. ponownie rozpoczęto przetarg z udziałem preferowanych oferentów.
- (61) W lutym 2005 r. wyłączność na podstawie zaferowanej ceny przyznano LNM. Cena znacząco wzrosła w związku z hossą na rynku koksu i stali. Dnia 15 kwietnia 2005 r. parafowano umowę z LNM. Jednak, dnia 16 maja 2005 r. po fiasku rokowań LNM ze związkami zawodowymi rozpoczęto negocjacje z Donbass. Według polskich władz obecnie również Donbass jest gotów zapłacić cenę proponowaną przez LNM, tak więc dnia 16 czerwca 2005 r. parafowano porozumienie stanowiące podstawę ostatecznej umowy sprzedaży przedsiębiorstw na rzecz Donbass.

⁽¹⁹⁾ Dane szacunkowe uwzględniające wpływy według stanu na marzec 2005 r. w wysokości [...] mln PLN (patrz tabela 3 poniżej) wraz z około [...] mln PLN odsetek miesięcznie do października 2005 r. oraz zapłaceniem około [...] mln PLN za wierzytelności tych wierzycieli publicznych, którzy odrzucili restrukturyzację.

⁽²⁰⁾ Dane szacunkowe na koniec czerwca 2005 r.

- (62) W ramach pakietu za MH (...[pomiędzy 600 a 650]) mln PLN, MH Plus (około [...] mln PLN), Koksownię (około [...] mln PLN), Rurexpol i 8 innych filii HCz (łącznie około [...] mln PLN) oraz HSCz (około [...] mln PLN – kwotę tę otrzyma TFS) zapłacona zostanie cena około [...] mln PLN. Sprzedawcy wyznaczyli ceny minimalne, lecz z uwagi na cenę oferowaną za wszystkie przedmioty transakcji, zostały one proporcjonalnie zwiększone (ponieważ w przeciwnym razie istniało ryzyko, że różni oferenci mogliby przedstawić lepsze oferty na różne części).
- (63) W październiku 2004 r. TFS przedstawiło zaktualizowany Indywidualny Biznes Plan (dalej zwany „IBP”) dla HSCz na lata 2004 – 2006 przy założeniu, że działalność i aktywa HSCz zostaną połączone w ramach jednego przedsiębiorstwa (w którego skład wchodzi MH, MH Plus i HSCz). IBP przewiduje w istniejącym zakładzie inwestycje na kwotę 252,6 mln PLN. Poza tym, planowanych jest kilka innych środków restrukturyzacji, takich jak redukcja kosztów i program ochrony środowiska. W ramach IBP na podstawie tych środków przewiduje się, że w latach 2004 – 2006 nastąpi zwrot inwestycji w wysokości ponad 10 % i zwrot kapitału w wysokości ponad 5 %.
- (64) W ramach przetargu istniał wymóg, aby inwestor zrealizował Program Inwestycyjny w ciągu 24 miesięcy od objęcia kontroli nad HSCz, MH i MH Plus. Co więcej, umowa sprzedaży zobowiązuje inwestora do nie zwiększania zdolności produkcyjnych na wyroby gotowe aż do dnia 31 grudnia 2006 r., co miałyby nastąpić w szczególności w wyniku inwestycji w nową linię produkcyjną blach walcowanych nagorąco.
- f) *Podsumowanie wierzycelności i ich przeniesienie*
- (65) Dla oceny skutków restrukturyzacji firma PriceWaterhouseCoopers wykonała w imieniu Polski szczegółową analizę ekonomiczną (dalej zwaną „**analizą PWC**”), w której porównano stopień zaspokojenia wierzycelności w przypadku postępowania restrukturyzacyjnego i w przypadku upadłości. Ustalenia dotyczące restrukturyzacji zaczerpnięto z ugody restrukturyzacyjnej z października 2003 r. i z decyzji o restrukturyzacji z sierpnia/grudnia 2003 r. Ustalenia uzyskane w przypadku przeprowadzenia upadłości pochodzą z hipotetycznego zastosowania prawa upadłościowego⁽²¹⁾ i opierają się o najlepszy scenariusz dla publicznych wierzycieli wierzycelności publicznoprawnych.
- (66) W analizie założono, że upadłość i restrukturyzacja będą miały miejsce w pierwszym przypadku – dnia 31 grudnia 2003 r. (patrz tabela 2), a w drugim przypadku – dnia 31 marca 2005 r. (patrz tabela 3). Kwotę wierzycelności i wartość aktywów oblicza się na podstawie aktualnej wartości w danym momencie (np. wartość MH w 2003 r. wyniesie (...[pomiędzy 325 a 375]) mln PLN, a w 2005 r. – już [...pomiędzy 600 a 650]) mln PLN). Powodem oparcia analizy na dwóch różnych okresach jest fakt, że wierzyciele wierzycelności cywilnoprawnych wyrazili wcześniej zgodę na restrukturyzację w oparciu o tabelę 2, podczas gdy wierzyciele wierzycelności publicznoprawnych nie wyrazili na nią ostatecznej zgody w 2003 r., lecz dopiero później, mając na uwadze scenariusz z marca 2005 r. Jednakże, w tym czasie liczby uległy istotnej zmianie, ponieważ z jednej strony wzrosły należności wierzycieli w związku z narosłymi dodatkowymi odsetkami, a z drugiej – zwiększyły się wpływy w przypadku obu scenariuszy, t.j. upadłości i restrukturyzacji, w związku ze wzrostem wartości rozpatrywanych aktywów.

⁽²¹⁾ Analizę PWC wykonano w oparciu o symulację w ramach ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze.

Porównanie przychodów w grudniu 2003r.

w milionach zł.

Analiza 2003	Wierzytelności stan na 31.12.2003	wpływy z upadłości (Analiza PWC 2003)	Wpływy z restrukturyzacji				restrukturyzacji Wpływy z restrukturyzacji minus wpływy z upadłości	procentowy udział wpływów z restrukturyzacji we wpływach z upadłości	% odzyskania wierzytelności w przypadku upadłości	% odzyskania wierzytelności w przypadku restrukturyzacji
			Ogółem	z Majątek Hutniczy sp. z o.o.	z RFG	z Operator Sp. z o.o. ARPw				
Wierzyciele publiczni	875,7	405,1	531,0	[...]	[...]	[...]	125,9	131	46	61
wierzyciele wierzytelności publicznoprawnych:	470,1	234,9	315,4	[...]	[...]	[...]	80,5	134	50	67
Zakład Ubezpieczeń Społecznych	[...]	[...]	[...]	—	[...]	[...]	[...]	136	53	72
Gmina Częstochowa	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	148	39	58
Urząd Skarbowy	[...]	[...]	[...]	—	[...]	[...]	[...]	67	100	67
Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych	[...]	[...]	[...]	—	[...]	[...]	[...]	53	100	53
Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych	[...]	[...]	[...]	—	[...]	[...]	[...]	178	30	53
Województwo śląskie	[...]	[...]	[...]	—	[...]	[...]	[...]	210	25	53
Gmina Poraj i inne gminy	[...]	[...]	[...]	—	[...]	[...]	[...]	165	42	69
wierzyciele wierzytelności cywilnoprawnych:	405,6	170,2	215,6	[...]	[...]	—	45,4	127	42	53
Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	139	38	54
Zakład Energetyczny Częstochowa S.A.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	97	69	67
Agencja Rozwoju Przemysłu S.A.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	116	42	49
PKP S.A.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	174	26	46
PGNiG S.A.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	104	51	53

w milionach zł.

Analiza 2003	Wierzytelności stan na 31.12.2003	wpływy z upadłości (Analiza PWC 2003)	Wpływy z restrukturyzacji				restrukturyzacji Wpływy z restrukturyzacji minus wpływy z upadłości	procentowy udział wpływów z restrukturyzacji we wpływach z upadłości	% odzyskania wierzytelności w przypadku upadłości	% odzyskania wierzytelności w przypadku restrukturyzacji
			Ogółem	z Majątek Hutniczy sp. z o.o.	z RFG	z Operator Sp. z o.o. ARPW				
Kompania Węglowa S.A	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	198	23	45
Centrala Zbytu Węgla Węglzbyt S.A.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	169	28	47
Najwięksi wierzyciele prywatni:	520,5	312,3	265,91	[...]	[...]	—	46,4	85	60	51
Kredyt Bank	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	80	70	56
ING Bank Śląski S.A.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	91	63	57
Bank BPH S.A.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	62	81	50
Citibank Handlowy	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	99	46	46
Millenium Big Bank Gdanski S.A.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	65	78	50
inni	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	111	41	45
OGÓŁEM		717,41	796,91	[...]	[...]					

21.12.2006

PL

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 366/13

Porównanie przychodów w marcu 2005r.

ARPw milionach zł.

analiza 2005	Wierzytelności stan na 31.3.2005	wpływy z upadłości (analiza PWC 2005)	Wpływy z restrukturyzacji				Wpływy z restrukturyzacji minus wpływy z upadłości	procentowy udział wpływów z restrukturyzacji we wpływach z upadłości	% odzyskania wierzytelności w przypadku upadłości	% odzyskania wierzytelności w przypadku restrukturyzacji
			Ogółem	z Majątek Hutniczy sp. z o.o.	z RFG	z Operator Sp. z o. o. ARP				
Wierzyciele publiczni	950,6	659,7	664,4	[...]	[...]	[...]				
Wierzyciele wierzytelności publicznoprawnych :	504,72	342,4	365,6	[...]	[...]	[...]	23,2	107	68	72
Zakład Ubezpieczeń Społecznych	[...]	[...]	[...]	—	[...]	[...]	[...]	110	68	74
Gmina Częstochowa	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	110	69	75
Urząd Skarbowy	[...]	[...]	[...]	—	[...]	[...]	[...]	62	100	62
Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych	[...]	[...]	[...]	—	[...]	[...]	[...]	49	100	49
Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych	[...]	[...]	[...]	—	[...]	[...]	[...]	105	55	58
Województwo śląskie	[...]	[...]	[...]	—	[...]	[...]	[...]	122	47	57
Gmina Poraj i inne gminy	[...]	[...]	[...]	—	[...]	[...]	[...]	53	73	39
wierzyciele wierzytelności cywilnoprawnych:	445,9	317,3	306,3	[...]	[...]	—	11,0	97	71	69
Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	96	69	66
Zakład Energetyczny Częstochowa S.A	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	90	85	76
Agencja Rozwoju Przemysłu S.A.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	74	100	74
PKP S.A.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	142	47	67

analiza 2005	Wierzytelności stan na 31.3.2005	wpływy z upadłości (analiza PWC 2005)	Wpływy z restrukturyzacji				Wpływy z restrukturyzacji minus wpływy z upadłości	procentowy udział wpływów z restrukturyzacji we wpływach z upadłości	% odzyskania wierzytelności w przypadku upadłości	% odzyskania wierzytelności w przypadku restrukturyzacji
			Ogółem	z Majątek Hutniczy sp. z o.o.	z RFG	z Operator Sp. z o. o. ARP				
PGNiG S.A.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	92	72	66
Kompania Węglowa S.A	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	146	43	63
Centrala Zbytu Węgla Węglzbyt S.A								122	51	62
Najwięksi wierzyciele prywatni:										
Banki :	411,4	346,2	295,9	[...]	[...]	—	50,3	85	84	72
Kredyt Bank	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	82	89	73
ING BSK	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	92	77	71
Bank BPH	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	84	82	69
Citibank Handlowy	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	84	83	70
Bank Millennium	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	90	90	81
Inni wierzyciele prywatni	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	—	[...]	63	88	55
Drobni wierzyciele			[...]	[...]	[...]					
OGÓŁEM	1 529,0	1 152,5	1 070,4	[...]	[...]					

3. Dotacje i inne środki pomocy

a) Dotacje na rzecz Huty Częstochowa

- (67) Między 1997 r. a majem 2002 r. HCz otrzymała od państwa pomoc finansową w wysokości 25 161 072,08 PLN (5,3 mln EUR).
- (68) W ramach pomocy na działalność i restrukturyzację zatrudnienia przyznano 19 699 452 PLN (4,15 mln EUR):
- Dnia 10 czerwca 1997 r. Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (dalej zwany „Funduszem Ochrony Środowiska”) przyznał pożyczkę preferencyjną w wysokości 900 000 PLN. Różnica pomiędzy stopą preferencyjną a stopą rynkową wynosiła 354 175,28 PLN ⁽²²⁾.
  - Dnia 24 października 1997 r. prezes PFRON umorzył wierzytelności na kwotę 1 019 436 PLN i na kwotę 2 695 558 PLN ⁽²³⁾.
  - Dnia 15 października 1998 r. Fundusz Ochrony Środowiska umorzył wierzytelności na kwotę 50 000 PLN ⁽²⁴⁾.
  - Dnia 21 grudnia 1998 r. wojewoda częstochowski umorzył wierzytelności na kwotę 2 116 260 PLN ⁽²⁵⁾.
  - Dnia 22 kwietnia 1999 r. FGŚP zaprzestał domagać się odsetek od pożyczki przyznanej HCz na kwotę 13 726 271,88 PLN. Kwota umorzonych odsetek od pożyczki wyniosła 3 369 111 PLN ⁽²⁶⁾.
  - Dnia 22 kwietnia 1999 r. Urząd Skarbowy w Częstochowie umorzył wierzytelności na kwotę 186 809 PLN ⁽²⁷⁾.
  - Dnia 5 maja 1999 r. Urząd Skarbowy w Częstochowie umorzył wierzytelności na kwotę 151 187 PLN ⁽²⁸⁾.
  - Dnia 14 września 1999 r. minister gospodarki przyznał dotację na restrukturyzację zatrudnienia w wysokości 3 556 808 PLN ⁽²⁹⁾.
  - Dnia 15 listopada 1999 r. Urząd Miasta Częstochowa umorzył zaległe zobowiązania na kwotę 394 427 PLN i na kwotę 305 904 PLN ⁽³⁰⁾.
  - Dnia 2 lutego 2000 r. minister gospodarki przyznał dotację na restrukturyzację zatrudnienia w wysokości 24 400,55 PLN ⁽³¹⁾.
  - Dnia 22 lutego 2000 r. Wójt Gminy Popów umorzył wierzytelności na kwotę 13 494,40 PLN i na kwotę 1 339,60 PLN ⁽³²⁾.

⁽²²⁾ Na podstawie ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska, Dz. U. z 1994 nr 49 poz. 196.

⁽²³⁾ Decyzją nr FEO/72752/E/97/TT w ramach art. 8 ust. 1 i art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 09.05.1991 r. o zatrudnieniu i rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych (Dz. U. nr 46 poz. 201 ze zm.).

⁽²⁴⁾ W rozumieniu ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. z 1994 nr 49 poz. 196).

⁽²⁵⁾ Decyzją Wojewody nr GKN.IV.7224/653/98 zgodnie z art. 219 ust. 1 ustawy z dnia 21.08.1997 o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. nr 115, poz. 741).

⁽²⁶⁾ Decyzją Rady FGŚP nr 205/99 zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 29.12.1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. nr 1 z 1994 r. poz. 1).

⁽²⁷⁾ Decyzją Naczelnika Urzędu Skarbowego (nr DUS – E – 924/424/99) zgodnie z art. 64 ustawy z dnia 17.6.1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. nr 36 z 1991 r. poz. 161).

⁽²⁸⁾ Decyzją Naczelnika Urzędu Skarbowego (nr DUS-PP-733/12/99) zgodnie z art. 67 ustawy z dnia 29.08.1997 r. (Ordynacja podatkowa Dz. U. nr 137 poz. 926 ze zm.).

⁽²⁹⁾ Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy budżetowej na rok 1999 z dnia 17.02.1999 r. (Dz. U. nr 17 z 1999 r. poz. 154 i Dz. U. nr 47 z 1999 r., poz. 466).

⁽³⁰⁾ Na podstawie umowy w sprawie restrukturyzacji zadłużenia HCz w wyniku braku spłaty podatku od nieruchomości.

⁽³¹⁾ Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy budżetowej na rok 1999 z dnia 17.02.1999 r. (Dz. U. nr 17 z 1999 r. poz. 154).

⁽³²⁾ Decyzją nr 2/2000 zgodnie z art. 67 ustawy z dnia 29.08.1997 r. (Ordynacja podatkowa, Dz. U. nr 137, poz. 929 ze zm.).

- Dnia 10 maja 2000 r. minister gospodarki przyznał dotację na restrukturyzację zatrudnienia w wysokości 4 217 240,57 PLN ⁽³³⁾.
  - Dnia 1 lutego 2001 r. minister gospodarki przyznał dotację na restrukturyzację zatrudnienia w wysokości 117 849,19 PLN ⁽³⁴⁾.
  - Dnia 2 maja 2001 r. Wójt Gminy Poraj umorzył kwotę 77 986,70 PLN ⁽³⁵⁾.
  - Dnia 2 lipca 2001 r. minister gospodarki przyznał dotację na restrukturyzację zatrudnienia w wysokości 795 685,06 PLN ⁽³⁶⁾.
  - Dnia 10 maja 2002 r. minister gospodarki przyznał dotację na restrukturyzację zatrudnienia w wysokości 251 780,73 PLN ⁽³⁷⁾.
- (69) Poza tym, Komitet Badań Naukowych (dalej zwany „**KBN**”) przyznał HCz kwotę 5 461 620 PLN (1,15 mln EUR). Dotacje te zostały przekazane w oparciu o umowy pomiędzy HCz a KBN i Instytutem Metalurgii Żelaza w Gliwicach na wsparcie i realizację programów badawczych i rozwojowych (dalej zwanych „**programami badawczymi i rozwojowymi**”). Udzielono następujących dotacji:
- Dotacji z dnia 20 czerwca 1997 r. na kwotę 394 420 PLN przy kosztach całkowitych 2 391 420 PLN (16,5 %) na *badania przemysłowe* oraz *działania związane z rozwojem przedkonkurencyjnym* w zakresie technicznego przeglądu opracowania systemu spełniającego standardy ISO 14001 zgodnie z polskim prawem o ochronie środowiska ⁽³⁸⁾. Cały projekt realizował Instytut Polskiej Akademii Nauk ⁽³⁹⁾. Polska zapewnia, że celem pomocy było pobudzenie działalności badawczo-rozwojowej, ponieważ HCz nie prowadzi tego typu badań i sama nie zleciłaby opracowania wzorów dokumentów ISO, z których może korzystać duża grupa przedsiębiorstw przemysłowych.
  - Dotacji z dnia 6 października 1997 r. na kwotę 2 450 000 PLN przy kosztach całkowitych 7 920 000 PLN (31,9 %) na *badania przemysłowe* oraz *działania związane z rozwojem przedkonkurencyjnym* w ramach projektu rozwoju nowoczesnych procesów technologicznych produkcji stali stopowej na pełnej linii technologicznej do produkcji blach i rur ⁽⁴⁰⁾. Badania prowadził Instytut Metalurgii Żelaza. Polska zapewnia, że wskutek pomocy osiągnięto efekt motywacyjny, ponieważ uzyskano informacje dotyczące technicznych procedur przetwarzania stali stopowej dla dużej grupy przedsiębiorstw (między innymi w przemyśle wydobywczym, stoczniowym, energetycznym i budowlanym), czego HCz samodzielnie by nie zleciła.
  - Dotacji z dnia 26 listopada 1998 r. na kwotę 104 000 PLN przy kosztach całkowitych 290 000 PLN (tzn. 35,8 %) na *badania przemysłowe* w ramach projektu rozwoju procesu poprawy jakości wody w przemysłowych układach chłodzenia z chłodzami kominowymi ⁽⁴¹⁾. Projekt ten realizowała Polska Akademia Nauk. Polska zapewnia, że wskutek pomocy osiągnięto efekt motywacyjny, ponieważ w przeciwnym razie HCz nie wsparłaby tego projektu. Został on udostępniony innym przedsiębiorstwom korzystającym z podobnych systemów chłodzenia, a HCz samodzielnie nie podjęłaby się jego realizacji.

⁽³³⁾ Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy budżetowej na rok 2000 z dnia 21.01.2000 r. (Dz. U. nr 7, poz. 85).

⁽³⁴⁾ Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy budżetowej na rok 2000 z dnia 21.01.2000 r. (Dz. U. nr 7, poz. 85).

⁽³⁵⁾ Decyzją Wójta nr II – 3130/4/01 zgodnie z art. 67 ustawy z dnia 29.08.1997 r. (Ordynacja podatkowa, Dz. U. nr 137, poz. 929 ze zm.).

⁽³⁶⁾ Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy budżetowej na rok 2001 z dnia 1.03.2001 r. (Dz. U. nr 21, poz. 246).

⁽³⁷⁾ Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy budżetowej na rok 2002 z dnia 14.03.2002 r. (Dz. U. nr 30, poz. 275) oraz ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali (Dz. U. nr 111 poz. 1196).

⁽³⁸⁾ Kwotę 606 800 PLN z tych kosztów przeznaczono na badania przemysłowe, a pozostałą część na działania związane z rozwojem przedkonkurencyjnym. Z praw do programów badawczych i rozwojowych korzysta teraz Akademia Nauk.

⁽³⁹⁾ Państwowy instytut naukowy stanowiący główne ciało doradcze w dziedzinie nauki, finansowany wyłącznie przez państwo.

⁽⁴⁰⁾ Kwotę 3 870 000 PLN z tych kosztów przeznaczono na badania przemysłowe, a kwotę 4 050 000 PLN na działania związane z rozwojem przedkonkurencyjnym. Wszystkie płatności z KBN przeznaczone były dla Instytutu Metalurgii Żelaza.

⁽⁴¹⁾ Polska Akademia Nauk przekazała wyniki tych badań wielu innym zakładom przemysłowym stojącym przed problemem stosowania wody chłodzącej ze źródeł zawierających znaczne ilości substancji organicznych uszkadzających wymienniki ciepła.

- Dotacji z dnia 30 listopada 1999 r. na kwotę 2 290 000 PLN przy kosztach całkowitych 5 626 000 PLN. 2 000 000 PLN przeznaczono na *badania przemysłowe* o wartości 3 526 000 PLN (56,7 %), a 290 000 PLN na *działania związane z rozwojem przedkonkurencyjnym* o wartości 2 100 000 PLN (13,8 %). Badania prowadził Instytut Metalurgii Żelaza i dotyczyły one produkcji blachy o jednorodnej strukturze wewnętrznej ⁽⁴²⁾. Polska zapewnia, że wskutek pomocy osiągnięto efekt motywacyjny z uwagi na fakt, że informacje udostępniono następnie innym przedsiębiorstwom zajmującym się przetwórstwem metali, a w przeciwnym razie badania nie zostałyby zlecone.
- Dotacji z dnia 15 listopada 2000 r. na kwotę 223 200 PLN przy kosztach całkowitych 496 400 PLN (45 %) na *badania przemysłowe* w ramach projektu badań plastometrycznych i ustalenia parametrów procesów obróbki metalu. Projekt był prowadzony jako część Piątego Programu Ramowego Unii Europejskiej, III Programu Tematycznego GROWTH o akronimie TESTIFY. Polska zapewnia, że bez pomocy państwa przedsiębiorstwo nie wzięłoby w nim udziału.

b) *Pomoc na rzecz Huty Stali Częstochowa*

- (70) W okresie pomiędzy listopadem 2002 r. a styczniem 2004 r. HSCz korzystała z różnych środków finansowych.
- (71) HCz odroczyła swoje zobowiązania w stosunku do ZUS i FGŚP, które jednak w międzyczasie spłacono. Po zsumowaniu, wszystkie zaległe płatności (uregulowane później niż 2 tygodnie od terminu wymagalności) wynoszą 18 155 302 PLN. W przypadku zaległych płatności, przy których generalnie nie przekroczono terminu sześciu miesięcy, HSCz zapłaciła stosowne odsetki ustawowe, tj. 560 383 PLN.
- (72) Urząd Skarbowy w Częstochowie zgodził się na odroczenie zapłaty podatków na kwotę około 7 mln PLN w zamian za zapłatę odsetek ustawowych, które zostały uregulowane. Urząd umorzył jednak część odsetek, które były należne w wyniku zaległości. Różnica pomiędzy odsetkami uregulowanymi a pełnymi odsetkami ustawowymi wynosi 31 145 PLN.
- (73) Prezes PFRON umorzył w stosunku do HSCz zobowiązania odsetkowe na kwotę 22 821 PLN i zgodził się na spłatę tych zobowiązań w ratach w wysokości około 350 000 PLN, co dało wartość pomocy równą 8 150 PLN. Łącznie z korzyściami z tytułu umorzonych należności skarbowych (31 145 PLN) HSCz uzyskała zwolnienia na kwotę 62 116 PLN (około 13 077 EUR).
- (74) Wreszcie dnia 27 listopada 2002 r. i dnia 20 listopada 2003 r. KBN przyznał dotacje w wysokości 1 100 000 PLN i 280 000 PLN, co daje w sumie 1 380 000 PLN przy kosztach całkowitych 4 370 000 PLN (30,4 %) na *badania przemysłowe* oraz *działania związane z rozwojem przedkonkurencyjnym* w ramach projektu, którego celem była pomoc w analizie sposobów modernizacji procesu technologicznego odlewni poprzez zmianę podziału składników używanych do wyrobu stali w celu poprawy jakości i wydajności ⁽⁴³⁾.

III. PODSTAWY WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA

- (75) Komisja w swojej decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego poddała w wątpliwość fakt, czy środki wdrożone przez Polskę stanowią pomoc, głównie z trzech powodów:
- Komisja miała podstawy przypuszczać, że restrukturyzacja HCz była niezgodna z testem prywatnego wierzyciela. Wydawało się, że niektórzy wierzyciele publiczni odpisywali więcej długów w trakcie restrukturyzacji niż mieliby to miejsce w przypadku upadłości, zakładając posiadanie najwyższej klasy zabezpieczeń, przynajmniej w przypadku publicznych wierzycieli wierzytelności publicznoprawnych. W tym kontekście Komisja nie była skłonna przyjąć argumentu strony polskiej, zgodnie z którym plan restrukturyzacji przyczyni się do tego, iż w sumie państwo uzyska lepszy zwrot niż w przypadku likwidacji. Co więcej Komisja nie była pewna, czy zgodę publicznych wierzycieli wierzytelności publicznoprawnych uzyskano tylko w ramach ustawy z dnia 30.10.2002 r. i czy Operator naprawdę otrzymałby wartościowe aktywa.

⁽⁴²⁾ Projekt ten miał na celu opracowanie technologii odlewu i walcowania stalowych blach grubych o jednorodnej strukturze stopu na całej grubości blachy. Blacha taka potrzebna była w przemyśle stoczniowym i wcześniej w Polsce nie wytwarzano jej. Wyniki badań udostępniono również innym przedsiębiorstwom i wielu klientom.

⁽⁴³⁾ Pomoc została w głównej mierze przekazana Instytutowi Metalurgii Żelaza.

- Poza tym, Komisja miała wątpliwości co do tego, w jaki sposób HSCz kontynuowała produkcję HCz bez kapitału obrotowego i czy otrzymała inne środki finansowe.
  - W końcu, Komisja posiadała w swojej dokumentacji informację, że w latach 1997 – 2002 HCz uzyskiwała różną pomoc finansową.
- (76) Ponadto, Komisja wyraziła niepokój w związku z tym, czy zgodnie z pkt 4 lit. a) Protokołu nr 8 LNM będzie miał prawo uzyskać udziały w HCz, ponieważ LNM jest już właścicielem MSP, który zgodnie z Protokołem nr 8 jest beneficjentem pomocy państwa.

IV. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (77) UK Steel w piśmie z dnia 9 września 2004 r. działając w imieniu konkurentów HCz ze Zjednoczonego Królestwa twierdzi, że według niego umorzenie długów i odroczenie należności do momentu ich pełnej spłaty jest pomocą państwa. Podziela zaniepokojenie Komisji faktem, że aktywa stalowe HCz w normalnych warunkach rynkowych zostałyby zlikwidowane, a nie wydzierżawione HSCz. Poza tym, UK Steel nakłania Komisję do zastosowania pkt 4 lit. b) Protokołu nr 8, który według niego całkowicie zakazałby LNM nabycia aktywów HCz.
- (78) Republika Czeska jako właściciel huty stali produkującej blachę, Vítkovice Steel, w piśmie z dnia 10 września 2004 r. wyraziła zainteresowanie postępowaniem Komisji.
- (79) LNM w piśmie z dnia 10 września 2004 r. bierze udział w postępowaniu Komisji jako jeden z potencjalnych oferentów. LNM stwierdza, że jego celem jest pomóc w wykazaniu, że prywatyzacja spółek stalowych HCz i związek pomiędzy innymi przedsiębiorstwami grupy LNM są w pełni zgodne z Traktatem o Przystąpieniu oraz regułami pomocy państwa. W szczególności potwierdza, że jego spółka zależna MSP nie nabywa przedsiębiorstw HCz. Powtórnie jednoznacznie zapewnia, że jeśli uda mu się nabyć spółki HCz, będzie nimi operować jako podmiotami niezależnymi w całym oderwaniu od MSP i zapewni, że pomiędzy nimi a MSP nie dojdzie do przekazania pomocy państwa lub zdolności produkcyjnych. Jedynymi relacjami pomiędzy tymi spółkami byłyby relacje handlowe, umożliwiające MSP dostarczanie HCz kęsisk, co byłoby zorganizowane w sposób przejrzysty i przy zachowaniu cen rynkowych, nie różniących się od cen konkurentów.
- (80) Donbass w piśmie z dnia 13 września 2004 r. bierze udział w postępowaniu Komisji jako jeden z potencjalnych oferentów. Zdaniem Donbass restrukturyzacja odbywa się z zachowaniem warunków rynkowych. Wyraża poza tym wątpliwość, czy w przypadku postępowania upadłościowego, mając na względzie jego kłopotliwy charakter i długość, byłoby zainteresowane zakupem aktywów HCz.

V. UWAGI POLSKI

- (81) Rzeczpospolita Polska udzieliła dodatkowych informacji. Stara się w nich wyjaśnić, że ani w ramach restrukturyzacji HCz, ani w ramach działalności HSCz nie udzielano pomocy na cele restrukturyzacji. Przypomina jedynie, że przed końcem 2002 r. faktycznie udzielono HCz pewnej pomocy. Na zakończenie, Polska wyjaśnia, dlaczego Komisja powinna wyrazić zgodę na zmianę KPR.

1. Restrukturyzacja Huty Częstochowa

- (82) Polska podaje najpierw nowe argumenty przemawiające za tym, dlaczego w ramach restrukturyzacji HCz nie była udzielona pomoc państwa. W związku z tym, przytacza wspomnianą wyżej analizę scenariusza upadłości wykonaną przez PWC. Pragnie dowieść, że w przypadku restrukturyzacji, wierzytelności wszystkich wierzycieli publicznych zostaną zaspokojone w większym stopniu niż w przypadku upadłości.
- (83) Analiza opiera się na właściwej analizie wartości zabezpieczeń, która nie była wcześniej przeprowadzana. W rzeczywistości, analiza PWC podkreśla fakt, że wierzytelności wierzycieli publicznych są w głównej mierze zabezpieczone na majątku nieprodukcyjnym, a tylko niewielka ich część jest zabezpieczona na majątku produkcyjnym, podczas gdy wierzytelności wierzycieli prywatnych są w głównej mierze zabezpieczone na (najwartościowszym) majątku produkcyjnym. Co więcej nawet wtedy, gdy wierzytelności wierzycieli publicznych są zabezpieczone na majątku produkcyjnym HCz, to są one zarejestrowane z datą późniejszą niż wierzytelności wierzycieli prywatnych. Zgodnie z polską ustawą upadłościową wierzyciele tacy mogą zostać zaspokojeni dopiero po zaspokojeniu wierzycieli zarejestrowanych wcześniej (tzn. wierzytelności wierzycieli prywatnych).

- (84) Polska, na podstawie wspomnianej analizy, dowodzi, że restrukturyzacja spełnia wymogi testu prywatnego wierzyciela. Jedynie kilku wierzycieli publicznych otrzyma w przypadku restrukturyzacji mniej niż w przypadku upadłości (ci, przy których postawiono minus w ostatniej kolumnie tabeli 2 i 3), ale i tak więcej niż w przypadku realistycznego scenariusza upadłości.
- (85) Polska dowodzi, że analiza PWC na 2003 r. to scenariusz bardzo optymistyczny dla publicznych wierzycieli wierzytelności publicznoprawnych. W rzeczywistości dalsza redukcja przychodów z postępowania upadłościowego jest przede wszystkim wynikiem osobliwego charakteru nadzorowanych przez sąd postępowań upadłościowych w Polsce, w których ponoszone są koszty syndyka odpowiadające zazwyczaj 5 % przychodów ze sprzedaży, a w przypadku HCz prawdopodobnie nawet 10 %. Poza tym, postępowanie upadłościowe jest długotrwałe, co może jeszcze bardziej przyczynić się do zmniejszenia wartości.
- (86) Polska twierdzi również, że wskutek upadłości aktywa mogą nie zostać sprzedane w jednolitym procesie, ponieważ niektórzy wierzyciele posiadają prawo własności przeniesione na poszczególne składniki majątku i mogą je sprzedać oddzielnie. W związku z tym, inwestorzy nie mogą być pewni, czy nabędą kompletną linię produkcyjną, co może doprowadzić do spadku jej ceny. Polska przedstawiła kilka przykładów sprzedaży dokonywanej w drodze postępowania upadłościowego, tj. przypadek Huty Andrzej, w którym podział praw własności do majątku produkcyjnego w znacznym stopniu utrudnił jego sprzedaż i spowodował obniżenie ceny. Zatem sprzedaż w drodze postępowania upadłościowego może spowodować uzyskanie ceny znacznie niższej niż przy sprzedaży zorganizowanej w ramach procesu restrukturyzacji.
- (87) Dodatkowo, Polska twierdzi, że „deficytowi” wierzyciele publiczni wciąż mają lepszą pozycję niż wierzyciele prywatni, którzy w każdym wypadku opowiadali się za restrukturyzacją (w kwestiach szczegółowych patrz: tabela 2 i 3) ⁽⁴⁴⁾.
- (88) Polska wyjaśnia, że wierzyciele są niechętni podpisaniu ugody restrukturyzacyjnej w głównej mierze z uwagi na brak wiary w pozytywne wyniki programu restrukturyzacji i związane z tym oczekiwania. Ponadto, Polska sugeruje, że wierzyciele prywatni na ogół z rezerwą podchodzą do nowych propozycji, w szczególności dlatego, że banki boją się wymieniać zabezpieczenia i zastawy na aktywach na udziały, ponieważ audytorzy lub Inspektorat Nadzoru Bankowego obniżają wartość ich wierzytelności i zobowiązują do odnotowania straty w księgach rachunkowych. Wręcz przeciwnie zachowanie istniejącego stanu rzeczy pozwala im utrzymać w księgach rachunkowych wyższą wartość, nawet jeśli nie jest ona realistyczna.
- (89) Jednak, gdy restrukturyzacja wydaje się być realna a czas potrzebny na osiągnięcie rezultatów nie jest zbyt długi i istnieje duże prawdopodobieństwo pozyskania środków pieniężnych w zamian za wierzytelności, wówczas występuje tendencja do godzenia się na takie rozwiązania. Faktycznie Polska dostarczyła pisma z Kredyt Banku i ING BSK, które dowodzą, że nawet te banki, które tracą na restrukturyzacji najwięcej, postrzegają plan restrukturyzacji jako lepsze rozwiązanie niż upadłość. Tymczasem prywatni wierzyciele wierzytelności cywilnoprawnych stwierdzili, że są gotowi do dalszej redukcji zwrotu odsetek, aby zagwarantować, że HCz będzie dysponowała wystarczającymi środkami na spłatę wszystkich zobowiązań nie podlegających restrukturyzacji i kosztów z tym związanych.
- (90) W dalszej części, Polska wskazuje, że publiczni wierzyciele wierzytelności cywilnoprawnych, którzy zgodnie z analizą PWC uzyskaliby wskutek restrukturyzacji mniej niż wskutek upadłości, w żadnym wypadku nie byłoby w stanie zapobiec postępowaniu układowemu prowadzonemu w ramach polskiego prawa. Zatem stanowiący mniejszość niezadowolonych wierzyciele faktycznie nie byłoby w stanie wymusić likwidacji.
- (91) W odniesieniu do publicznych wierzycieli wierzytelności publicznoprawnych Polska informuje, że uwolnienie zastawów posiadanych przez wierzycieli publicznych i przeniesienie wierzytelności na nowy podmiot, Operatora, nie odbywa się w sposób automatyczny. Wymagana jest przy tym wyłączna i indywidualna zgoda każdego publicznego wierzyciela wierzytelności publicznoprawnych, co – według Polski – jest sprawą dobrowolną. Najlepszym tego przykładem są trzej publiczni wierzyciele wierzytelności publicznoprawnych (Urząd Skarbowy w Częstochowie, FGŚP i Gmina Poraj), którzy odrzucili restrukturyzację na szczególnych zasadach uznając, że lepsze efekty przyniesie im upadłość.

⁽⁴⁴⁾ Ponadto, Polska stwierdza, że w 2003 r. odsetek wierzytelności wierzycieli publicznych odzyskanych wskutek restrukturyzacji wynosił w granicach od 46 % do 72 % (średnio 61 %), przy czym redukcja w przypadku wierzycieli prywatnych wynosiła pomiędzy 46 % a 58 % (średnio 54 %).

2. Działalność Huty Stali Częstochowa

- (92) Polska dostarczyła również informacje dotyczące działalności HSCz. Dowodzi, że wydzierżawienie przez HCz aktywów do produkcji stali na rzecz HSCz to czynność, na jaką zazwyczaj każdy prywatny wierzyciel wyraziłby zgodę. W związku z tym, że długotrwałe czynności syndyków sądowych spowodowałyby przerwanie działalności produkcyjnej, rozwiązanie polegające na wydzierżawieniu takiego majątku przed upadłością niezależnej firmie nie kontrolowanej przez syndyków jest sposobem na zachowanie wartości aktywów na zasadzie kontynuacji prowadzenia działalności. W tym celu, wierzyciel prywatny w ramach umowy dzierżawy również zgodziłby się na odroczenie płatności.
- (93) Ponadto, Polska nie dostrzega w swoich działaniach znamion pomocy państwa, ponieważ finansowanie pochodziło z pożyczek udzielanych przez dostawców na zasadach komercyjnych i zaliczek od klientów stalowni, którzy nie chcieli utracić HCz/HSCz jako klienta.
- (94) W kwestii zapłaty rachunków za energię elektryczną na rzecz PSE Polska dowodzi, że gwarancje nie stanowiły pomocy państwa, ponieważ HSCz płaciła TFS za zabezpieczenia według wartości rynkowej równej 2 % ich rzeczywistej wartości. Wartość tę oblicza się uwzględniając, że gwarantowana suma nigdy nie miała przekroczyć 6 mln PLN, w związku z czym prowizja w wysokości 120 000 PLN powinna być faktycznie równa 2 %. Dla porównania, Polska przytacza przykład Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych oferującego „poręczenia pożyczek” klientom ponad 25 banków komercyjnych według stopy procentowej, która aktualnie wynosi do 1 % na 1 rok, 1,2 % na 2 lata i 1,4 % na 3 lata. Zatem Polska twierdzi, że koszt poręczeń i ich kwoty odpowiadają obowiązującym wówczas warunkom rynkowym.

3. Dotacje i inne środki pomocy

- (95) Po pierwsze, Polska przyznaje, że pomoc dla HCz w wysokości 19 699 452 PLN (4 147 332 EUR) przyznana pomiędzy 1997 r. a majem 2002 r. była pomocą restrukturyzacyjną.
- (96) Po drugie, jeśli chodzi o pomoc KBN, Polska twierdzi jednak, że dotacje spełniają kryteria ramowych zasad Wspólnoty w sprawie przyznawania pomocy państwa na prace badawcze i rozwój (dalej zwanych „**Ramowymi zasadami dotyczącymi prac badawczych i rozwoju**”) ⁽⁴⁵⁾ i powinno się je traktować jako tego rodzaju pomoc.
- (97) Polska stwierdza, że w części objęte one są przyjętym w dniu 30 listopada 2001 r. przez Przewodniczącego KBN Programem w sprawie kryteriów i trybu przyznawania i rozliczania środków finansowych ustalanych w budżecie państwa na naukę, które w Traktacie o Przystąpieniu zostało zapisane w wykazie istniejących środków pomocy. Dotyczy to przynajmniej dotacji w wysokości 1 380 000 PLN dla HSCz, które przyznano po przyjęciu tego Programu.
- (98) W dalszej kolejności, Polska stwierdza również, że dotacje KBN dla HCz w wysokości 5 461 620 PLN mimo, że nie zostały przyznane w ramach Programu, powinny zostać uznane za uzasadnione, ponieważ są zgodne z podobnymi warunkami Ramowych zasad w sprawie udzielania pomocy państwa na badania i rozwój. Chociaż zostały udzielone przed wejściem tego Programu w życie, to pomoc była oceniana na podstawie tych samych kryteriów Programu i w związku z tym zgodnie z Ramowymi zasadami dotyczącymi prac badawczych i rozwoju. Polska oświadcza, że brak jest bardziej szczegółowych informacji na temat pomocy opisanej w części II, ponieważ w międzyczasie KBN rozwiązano.
- (99) Po trzecie, Polska dowodzi, że w międzyczasie zostały spłacone różne środki finansowe na rzecz HSCz. Odroczone płatności z tytułu dzierżawy na rzecz HCz jak i odsetek wymagalnych na rzecz ZUS i FGŚP zostały uregulowane wraz z odsetkami ustawowymi w wysokości 16 % między lipcem 2002 r. a dniem 21 stycznia 2003 r., kolejne 13 % uiszczono do dnia 24 września 2003 r. i 12,25 % – do dnia 25 listopada 2004 r.
- (100) Wreszcie pomoc w postaci zwolnień podatkowych przyznanych przez PFRON i Urząd Skarbowy w wysokości 62 116 PLN (około 13 077 EUR) nie została zwrócona, ponieważ organy podatkowe nie przyjmują spłaty bez decyzji o odzyskaniu należności. Polska twierdzi jednak, że ta pomoc jest zgodna z zasadą *de minimis*.

4. Zatwierdzenie zmian w KPR

- (101) Polska wnioskuje o zgodę Komisji na zmianę KPR na mocy pkt 10 Protokołu nr 8. Polska zapewnia, że HCz będzie kontynuowała swą działalność bez pomocy i nie zostanie zlikwidowana. W zamian Polska zobowiązuje się, że w latach 1997 – 2006 HCz nie otrzyma dodatkowej pomocy państwa i nie zwiększy

⁽⁴⁵⁾ Wspólnotowe zasady ramowe w sprawie udzielania pomocy państwa na badania i rozwój, Dz.U. C 45 z 17.02.1996, str. 5.

wyżej opisanych zdolności produkcyjnych przed końcem 2006 r., czyli końcem okresu restrukturyzacji wyznaczonym w Protokole nr 8.

- (102) Władze polskie wyjaśniają, że opracowując KPR jesienią 2002 r., uznano restrukturyzację HCz bez pomocy państwa za niemożliwą. Tak długo, jak długo istniała możliwość pełnej spłaty długów z pomocą państwa, żaden wierzyciel nie był skłonny anulować swojej części długu. Dopiero gdy w KPR odrzucono możliwość udzielenia HCz pomocy, wierzyciele przedsiębiorstwa postanowili zredukować swoje wierzytelności. Co więcej, jedynie wejście w życie ustawy z dnia 30.10.2002 r. stało się skutecznym instrumentem w ramach prawa polskiego pozwalającym na odpisanie wierzytelności publicznoprawnych i na spłatę wierzycieli w trakcie postępowania pod ich kontrolą.

5. Zapewnienie o rozgraniczeniu działalności LNM, MSP i HCz

- (103) Polska zapewnia Komisję, że umowa sprzedaży MH, HSCz i innych spółek inwestorowi strategicznemu wykluczy możliwość udzielenia HCz pomocy państwa przez któregoś z beneficjentów w ramach Protokołu nr 8. W tym celu w umowie sprzedaży z inwestorem zostaną przewidziane odpowiednie działania monitorujące.

VI. OCENA POMOCY

1. Obowiązujące prawo

- (104) Protokół nr 8 pkt 1 stanowi, że „nie naruszając postanowień artykułu 87 i 88 Traktatu WE, pomoc państwa udzielaną przez Polskę dla celów restrukturyzacji na rzecz określonych części polskiego hutnictwa uznaje się za zgodną ze wspólnym rynkiem”, jeśli, między innymi, warunki określone we wspomnianym Protokole są spełnione.
- (105) Zgodnie z pkt 3 Protokołu nr 8 do otrzymania pomocy państwa kwalifikują się wyłącznie spółki wymienione w załączniku 1. Polska wybrała 8 spółek, które znalazły się na liście. Nie figuruje na niej HCz, HSCz, ani żadna z filii HCz.
- (106) W Protokole nr 8 akapit trzeci pkt 6 zakazano udzielania jakiejkolwiek dodatkowej pomocy państwa na cele restrukturyzacji na rzecz polskiego hutnictwa. W tym celu, w pkt 18 Protokołu nr 8 upoważniono Komisję do podejmowania „odpowiednich środków, na mocy których każda spółka będzie zobowiązana do zwrotu otrzymanej pomocy”, jeżeli proces monitorowania restrukturyzacji wykaże niezgodności w wyniku udzielenia „dodatkowej niezgodnej pomocy państwa na rzecz hutnictwa”.
- (107) Okres karencji na udzielanie pomocy w ramach restrukturyzacji dla polskiego hutnictwa w ramach Układu Europejskiego Rada przesunęła do dnia 31 grudnia 2006 r. Ustalenie to uznano na mocy Protokołu nr 8 w ramach przystąpienia Polski do UE. Aby ten cel osiągnąć obejmuje on ramy czasowe przed i po przystąpieniu. Dokładniej rzecz ujmując, upoważnia do ograniczonej ilości pomocy na cele restrukturyzacji w latach 1997 – 2003 i zakazuje dalszej pomocy państwa na cele restrukturyzacji dla polskiego hutnictwa w latach 1997 – 2006. W tym względzie jednoznacznie różni się od innych przepisów Traktatu o Przystąpieniu, takich jak mechanizm przejściowy wyznaczony w załączniku IV („istniejąca procedura pomocy”), który dotyczy jedynie pomocy państwa udzielanej przed przystąpieniem w takim stopniu, w jakim „ma nadal zastosowanie po” dacie przystąpienia. Protokół nr 8 można więc postrzegać jako *lex specialis*, które, w zakresie spraw jakich dotyczy, zastępuje inne przepisy Aktu Przystąpienia ⁽⁴⁶⁾.
- (108) W związku z tym, jako że art. 87 i 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską normalnie nie dotyczą pomocy udzielonej przed przystąpieniem, której nie stosuje się po przystąpieniu, zapisy Protokołu nr 8 poszerzają kontrolę nad pomocą państwa w ramach Traktatu WE do wszelkiej pomocy udzielanej na restrukturyzację polskiego hutnictwa w latach 1997 – 2006.

⁽⁴⁶⁾ Patrz decyzja z dnia 14 grudnia 2004 r. Pomoc na cele restrukturyzacji dla czeskiego producenta stali Trinecké Železářny a.s., Dz.U. C 22 z 27.1.2005, str. 2, w oparciu o Protokół 2 to Traktatu o Przystąpieniu w sprawie restrukturyzacji czeskiego hutnictwa żelaza i stali.

- (109) Zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE decyzję można podjąć po przystąpieniu Polski do UE, ponieważ przy braku przepisów szczegółowych w Protokole nr 8 powinno się stosować reguły i zasady normalne. Dlatego stosuje się również rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE ⁽⁴⁷⁾ (dalej zwane „**rozporządzeniem proceduralnym**”).

2. Istnienie pomocy

- (110) Zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE pomoc państwa, czyli wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi. Artykuł 86 ust. 1 Traktatu WE precyzuje, że art. 87 Traktatu WE ma zastosowanie również do przedsiębiorstw publicznych, tj. do przedsiębiorstw kontrolowanych przez państwo.

a) Pomoc przy restrukturyzacji Huty Częstochowa i stosowanie testu prywatnego wierzyciela

- (111) Umorzenie długów przez władze daje przewagę konkurencyjną, ponieważ oznacza przyzwolenie na utracenie dochodów, i stanowi pomoc ze środków państwa. Niemniej jednak, zgodnie z tradycyjnym orzecznictwem, środki publiczne stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 87 Traktatu WE jedynie wówczas, gdy otrzymujące je przedsiębiorstwo uzyskuje przewagę konkurencyjną, której nie uzyskałoby w normalnych warunkach rynkowych. W rzeczywistości ustalono, że inwestor w warunkach gospodarki rynkowej może realizować politykę strukturalną, w ramach której kieruje się długoterminowymi perspektywami rentowności zainwestowanego kapitału. Jednak z drugiej strony, jak wynika z istniejącego orzecznictwa, wierzyciel w warunkach gospodarki rynkowej starałby się raczej uzyskać spłatę sum zaległych od dłużnika znajdującego się w trudnej sytuacji finansowej w rozsądnym przedziale czasu ⁽⁴⁸⁾.

- (112) Dlatego też zdaniem Sądu Pierwszej Instancji, jeżeli dłużnik znajdujący się w trudnej sytuacji finansowej proponuje restrukturyzację długu w celu uniknięcia likwidacji, każdy wierzyciel musi przynajmniej dokładnie porównać korzyści związane z uzyskaniem oferowanej sumy w ramach planu restrukturyzacji i sumę możliwą do uzyskania w drodze ewentualnej upadłości firmy (ocena taka w dalszej części zwana jest „**testem prywatnego wierzyciela**”) ⁽⁴⁹⁾. Sąd Pierwszej Instancji ustalił, że na test prywatnego wierzyciela wpływa wiele czynników łącznie z rodzajem roszczeń wierzyciela (roszczenia zabezpieczone, preferencyjne czy zwykłe), charakterem i zakresem posiadanego zabezpieczenia, oceną przez wierzyciela szans, jakie ma firma, aby ponownie stać się rentowna, jak i kwotą, jaką uzyska w przypadku likwidacji.

Istnienie pomocy dotyczącej umorzenia długów Huty Częstochowa

- (113) W kwestii restrukturyzacji HCz Komisja dokonała oceny dokumentacji i informacji dostarczonych przez Polskę i uznała, że wątpliwości wyrażone przy otwarciu postępowania zostały rozwiązane. Komisja uważa, że restrukturyzacja spełnia wymogi testu prywatnego wierzyciela.

- (114) W oparciu o analizę PWC Komisja nie utrzymuje już, że z powodu zabezpieczeń, jakie posiadają publiczni wierzyciele wierzytelności publicznoprawnych, likwidacja przyniosłaby lepsze rezultaty niż restrukturyzacja. Na podstawie wyjaśnień zawartych w analizie PWC Komisja rozumie, że wierzyciele publiczni posiadali podobne zabezpieczenia jak prywatni na tym samych aktywach produkcyjnych, zostały one jednak zarejestrowane później niż zabezpieczenia wierzycieli prywatnych. W związku z tym,

⁽⁴⁷⁾ Dz.U. L 83 z 27.03.1999, str. 1.

⁽⁴⁸⁾ Sprawa C-342/96 *Hiszpania przeciwko Komisji Europejskiej*, paragraf 46; sprawa C-256/97 *DMT*, paragraf 24, Opinia Rzecznika Generalnego w sprawie C-256/97 *DMT*, paragraf 38; sprawa T-152/99 *Hamsa*, paragraf 167.

⁽⁴⁹⁾ Sprawa T-152/99 *Hamsa*, paragraf 168: „Jeśli firma stojąc w obliczu znacznego pogorszenia swojej sytuacji finansowej proponuje wierzycielom ugodę lub ugody dotyczące restrukturyzacji długu w celu poprawy tej sytuacji lub uniknięcia upadłości, każdy wierzyciel podejmując decyzję winien z jednej strony uwzględnić kwotę oferowaną mu w ramach proponowanej ugody oraz z drugiej – kwotę, jaką spodziewa się odzyskać w wyniku ewentualnej likwidacji firmy. Na jego wybór wpływa wiele czynników, łącznie ze statusem wierzyciela jako posiadacza roszczenia zabezpieczonego, preferencyjnego lub zwykłego, charakterem i zakresem wszelkiego zabezpieczenia, jakie może posiadać, jego oceną szans, jakie ma restrukturyzowana firma na odzyskanie rentowności, oraz kwotą, jaką otrzyma w przypadku likwidacji. Jeśli przykładowo okazuje się, że w przypadku likwidacji firmy, cena faktycznej sprzedaży jej aktywów wystarczy jedynie na pokrycie kredytów hipotecznych i roszczeń preferencyjnych, wówczas roszczenia zwykłe będą bezwartościowe. W takiej sytuacji wierzyciel posiadający roszczenia zwykłe nie ponosi tak naprawdę żadnej ofiary zgadzając się na umorzenie większej części swojego roszczenia”.

priorytetem będzie zaspokojenie wierzycieli prywatnych, co powoduje zmniejszenie poziomu, w jakim zaspokojone będą te publicznych wierzycieli wierzycieli publicznych.

- (115) Ponadto, Komisja może teraz uznać, że aktualna propozycja restrukturyzacji HCz pozwoli uzyskać korzyści każdemu z wierzycieli publicznych. W tym celu Komisja stwierdza, że ocena dotycząca wierzycieli wierzycieli publicznych winna być dokonana w odniesieniu do sytuacji, jaka miała miejsce w grudniu 2003 r. Później wprowadzono ugodę restrukturyzacyjną, ale jej podstawowe elementy pozostały od tego czasu w mocy. Natomiast datą właściwą dla publicznych wierzycieli wierzycieli publicznych jest czerwiec 2005 r., ponieważ ci wierzyciele muszą jeszcze wyrazić bezwarunkową zgodę na warunki decyzji o restrukturyzacji.
- (116) Analiza, z której wynika, że restrukturyzacja będzie dla wierzycieli bardziej opłacalna niż upadłość, potwierdza się nawet w kontekście najlepszego możliwego scenariusza upadłości dla wierzycieli publicznych. Przyjmując taki scenariusz, jedynie trzech publicznych wierzycieli wierzycieli publicznych w 2005 r. i jeden publiczny wierzyciel wierzycieli publicznych w 2003 r. ⁽⁵⁰⁾ mogłoby w przypadku restrukturyzacji istotnie otrzymać mniej niż w przypadku upadłości. Jednakże wszyscy trzej publiczni wierzyciele wierzycieli publicznych opowiedzieli się przeciw restrukturyzacji, a polskie władze zapewniły pełną spłatę ich wierzycieli z aktywów RFG. Zatem ci wierzyciele publiczni nie udzielili dłużnikowi żadnych korzyści, ani też nie zaangażowali środków publicznych, czyli ich zachowania nie można wiązać z pomocą państwa ⁽⁵¹⁾.
- (117) W odniesieniu do publicznego wierzyciela wierzycieli publicznych, Zakładu Energetycznego, będącego lokalnym dostawcą energii w regionie Częstochowy, należy po pierwsze zauważyć, że różnica pomiędzy poziomem zaspokojenia jego wierzycieli w przypadku restrukturyzacji i w przypadku upadłości jest bardzo niewielka. Po drugie zaś, Komisja rozumie, że prywatny wierzyciel dostarczający usługi na rzecz HCz w większości przypadków będzie się opowiadał przeciwko jej upadłości, gdyż w razie przerwania przez HCz produkcji na dłuższy okres czasu lub jej całkowitego wstrzymania utraciłby ważnego klienta. Dotyczy to w szczególności Zakładu Energetycznego, dla którego oznaczałoby to utratę największego odbiorcy. Zatem wierzyciel działał zgodnie ze swoim interesem handlowym i nie przekazał HCz żadnych nienależnych korzyści.
- (118) Ponadto, Komisja rozumie, że biorąc pod uwagę wyżej przytoczone orzecznictwo ⁽⁵²⁾, zgodnie z którym „kwota, jaką otrzyma w przypadku likwidacji” musi zostać porównana z „oceną szansy firmy na odzyskanie rentowności”, test prywatnego wierzyciela wymaga realistycznej oceny upadłości względem restrukturyzacji.
- (119) Szanse na restrukturyzację w rozważanym przypadku są ewidentne. Wierzycieli publicznych zostaną sprzedane inwestorowi strategicznemu, a były (w 2003 r.) i wciąż są (w 2005 r.) dowody na to, że złożono poważne oferty. Ponadto, przeniesienie wierzycieli na rzecz Operatora również wydaje się mieć właściwe uzasadnienie ekonomiczne. Wartość aktywów potwierdziła wiarygodna firma wyceniająca.
- (120) Komisja rozumie również, że w przypadku upadłości nie da się zagwarantować kwoty sugerowanej przykładowo w analizie PWC. Analizę przeprowadzono raczej na podstawie najlepszego scenariusza dla wierzycieli publicznych i opiera się ona na podobnych oczekiwaniach zakładających sprzedaż aktywów, co te wskazane do restrukturyzacji. Jednak brak jest gwarancji na to, że sprzedaż aktywów przez syndyka nastąpi razem w ramach jednego postępowania. Zamiast tego niektórzy wierzyciele mogą odebrać zastawione aktywa, wskutek czego przy sprzedaży cena będzie prawdopodobnie niższa niż w ramach procesu restrukturyzacji. Na potwierdzenie tej hipotezy Polska przedstawiła dowody empiryczne.

⁽⁵⁰⁾ Właściwie jest ich czterech w 2005 r., nie ma to jednak w tym przypadku znaczenia, gdyż wyrazili oni zgodę na restrukturyzację już w 2003 r.

⁽⁵¹⁾ Komisja nie bierze również pod uwagę faktu, że także inni wierzyciele mogli byli odrzucić restrukturyzację, ponieważ ci inni wierzyciele bezsprzecznie korzystali z restrukturyzacji i nie chcieli podważać tego procesu.

⁽⁵²⁾ Sprawa T-152/99 *Hamsa*, paragraf 168 (podkreślenie autora).

- (121) Zachowanie wierzycieli prywatnych wyraźnie wskazuje na takie właśnie rynkowe podejście z ich strony. W rzeczywistości, również wierzyciele prywatni opowiedzieli się za restrukturyzacją wbrew wynikom przedstawionym w tabeli 2 i 3 przemawiającym w ich przypadku na korzyść upadłości. Przykładowo, kontrolowany przez podmioty prywatne bank BPH w 2003 r. w razie upadłości ponosił na swoich wierzycielnościach w wysokości 75 mln PLN straty równe 19 % (14 mln PLN), podczas gdy przy restrukturyzacji miał stracić około 49 % (37 mln PLN). Restrukturyzacja porównana wówczas z najlepszym scenariuszem postępowania upadłościowego pozwalała na zwrot jedynie 62 %. Mimo to BPH opowiedział się za ugodą restrukturyzacyjną.
- (122) Jeśliby zastosować tę samą miarę wobec wierzycieli publicznych, niemal każdy z nich powinien był opowiedzieć się za restrukturyzacją tzn. wszyscy publiczni wierzyciele wierzycielności cywilnoprawnych oraz większość publicznych wierzycieli wierzycielności publicznoprawnych.

Istnienie pomocy w kontekście działalności Huty Stali Częstochowa

- (123) Komisja rozwiązała również kolejną wątpliwość w kwestii, czy przekazanie produkcji HCz na rzecz HSCz oznaczało udzielenie pomocy. Komisja dostrzega racjonalne podstawy wydzierżawienia aktywów stalowych przed ogłoszeniem upadłości osobnej spółce będącej poza kontrolą syndyków jako sposób na ochronę wartości aktywów na zasadzie kontynuacji prowadzenia działalności.
- (124) Ponadto Komisja uznała, że HSCz zdobyła kapitał obrotowy i gwarancję od TFS na zasadach komercyjnych spełniających test prywatnego wierzyciela. Rozumie, że HSCz była finansowana z pożyczek udzielanych przez dostawców na zasadach komercyjnych i zaliczek od klientów huty, którzy byli żywotnie zainteresowani kontynuacją produkcji stali w Hucie Częstochowa.
- (125) Jeśli chodzi o gwarancję, jakiej udzieliło TFS, Komisja opierając się na praktyce dotyczącej oceny gwarancji indywidualnych uznaje że gwarancja ta nie stanowi pomocy państwa⁽⁵³⁾.
- (126) HSCz nie przeżywała, po pierwsze, trudności finansowych w rozumieniu Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁽⁵⁴⁾. A co więcej, jest to nowa spółka nie obciążona zadłużeniem, która posiada już spory portfel zamówień. Po drugie, spółka była w stanie uzyskać pożyczki z rynków finansowych bez interwencji państwa, a po trzecie, gwarancja dotyczy określonej, maksymalnej kwoty i nie ma charakteru otwartego.
- (127) Jeśli chodzi o cenę gwarancji, Komisja nie posiada dowodów na to, że zapłacona prowizja nie odpowiada cenie rynkowej. Staje się to oczywiste, jeśli przyjrzymy się argumentowi strony polskiej mówiącemu, że suma gwarantowana z powodu ustaleń umownych faktycznie nie przekroczyła kwoty 6 mln PLN i w związku z tym, prowizja wyniosła 2 %. Jednak nawet w przypadku prowizji wynoszącej 0,8 %, przykłady podobnych gwarancji, przy których prowizja wynosiła 1 % wskazują, że była to prowizja odpowiadająca wartości rynkowej, zwłaszcza jeśli weźmiemy pod uwagę fakt, że TFS posiadało pełne informacje na temat HSCz i w związku z tym było w stanie wdrożyć środki monitorujące pozwalające na ograniczenie gwarantowanej sumy. Komisja przypomina ponadto, że w innych sprawach dotyczących hutnictwa, za właściwą uznawała zapłaconą prowizję, która była nawet niższa niż prowizja w rozważanym przypadku⁽⁵⁵⁾.

b) *Dotacje i inne środki pomocy*

Istnienie pomocy dla Huty Częstochowa w postaci dotacji

- (128) Środki finansowe, jakie otrzymała HCz w okresie pomiędzy czerwcem 1997 r. a majem 2002 r. wynoszące 25 161 072,08 PLN (około 5,3 mln EUR) zostały przekazane na jej rzecz z zasobów państwowych. Jako że blacha stalowa gruba jest przedmiotem szeroko rozwiniętej wymiany handlowej w całej Europie, tego rodzaju pomoc udzielona przez Polskę mogłaby zatem zakłócać konkurencję, sprzyjając HCz oraz wpływać na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi. Dlatego w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE środki takie stanowią pomoc państwa.

⁽⁵³⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu o WE do pomocy państwa w formie poręczeń (Dz. U. C 71 z 11.3.2000, str. 14).

⁽⁵⁴⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, str. 2.

⁽⁵⁵⁾ Patrz decyzja Komisji Anon z dnia 26 lipca 2004 r., C (2004) 1813 fin, pkt 47, jeszcze nie opublikowana, gdzie Komisja zgadza się na składkę w wysokości 0,6 %.

Istnienie pomocy dla Huty Stali Częstochowa w innej postaci

- (129) Dotacje KBN w wysokości 1 328 000 PLN również dały HSCz przewagę ekonomiczną i stanowią zatem pomoc państwa, ponieważ podobnie jak te dla HCz wpływają na wymianę handlową i stwarzają ryzyko zakłócenia konkurencji.
- (130) Komisja nie dostrzega jednak żadnej korzyści w związku ze spóźnioną spłatą przez HCz należności publicznoprawnych. Jako że HSCz nie była przedsiębiorstwem zagrożonym, Komisja nie ma podstaw, aby wierzyć, że prywatny wierzyciel na miejscu instytucji publicznych opowiadałby się za spłatą swojego zadłużenia w krótkim terminie ⁽⁵⁶⁾.
- (131) Ponadto, zgodnie z polskim prawem HSCz zapłaciła odsetki ustawowe od zaległych płatności, a ich wysokość przekroczyła stopę referencyjną Komisji. Komisja przypomina, że zgodnie z art. 14 rozporządzenia proceduralnego postępowanie dotyczące pomocy przyznanej bezprawnie ma na celu ustalenie kwoty, jaką należy odzyskać, aby przywrócić taką sytuację, jakby nie została przyznana żadna pomoc. Jednak jeśli beneficjent dokonał spłaty dotacji w kwocie równej lub wyższej od łącznych odsetek naliczonych od dnia przyznania pomocy do momentu jej spłaty środek taki, zgodnie z praktyką Komisji, nie stanowi już pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.
- (132) W istocie odsetki ustawowe, których wysokość w latach 2002 – 2004 wahała się między 16 % a 12,25 % (patrz pkt), przewyższają stopę referencyjną stosowaną przez Komisję przy spłacie pomocy. Zgodnie z art. 9 rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (dalej zwanego „**rozporządzeniem wykonawczym**”) ⁽⁵⁷⁾ jest to średnia stóp pięcioletnich międzybankowych transakcji swap za ostatnie trzy miesiące roku poprzedniego plus 75 punktów bazowych. Dla Polski ta stopa referencyjna od dnia 1 maja 2004 r. wynosiła 7,62 % ⁽⁵⁸⁾. Przed 2004 r. w Polsce nie istniała stopa pięcioletnich międzybankowych transakcji swap. W każdym razie również inne wskaźniki, takie jak średni zwrot z jednorocznych obligacji skarbowych, były zauważalnie niższe (8,24 % w 2002 r., 5,34 % w 2003 r. i 6,63 % w 2004 r.).
- (133) Pomoc państwa stanowić może jedynie odroczenie płatności należnych Urzędowi Skarbowemu w Częstochowie i PFRON, łącznie na kwotę 62 116,09 PLN, które nie zostały spłacone.

3. Zgodność pomocy z zasadami wspólnego rynku

Zgodność pomocy dla Huty Częstochowa z zasadami wspólnego rynku

- (134) Pomoc, jaką otrzymała HCz w okresie od czerwca 1997 r. do maja 2002 r. w wysokości 25 161 072,08 PLN została przyznana z uwagi na fakt, że następnie na mocy KPR i Protokołu nr 8 zostanie uznana za pomoc państwa, ale została potem w obliczu upadłości HCz pominięta. Jednak, jako że zgodnie z Protokołem nr 8 pomoc taka była niedozwolona, wciąż stanowi ona zabronioną pomoc na cele restrukturyzacji, chyba że w ramach innych zasad dotyczących pomocy państwa jest to pomoc dozwolona.
- (135) Komisja zwraca uwagę, że zasady pomocy państwa dla sektora stalowego aż do dnia 23 lipca 2002 r. zawarte były w decyzji Komisji nr 2496/96/ECSC z dnia 18 grudnia 1996 r. ustanawiającej przepisy Wspólnoty dotyczące pomocy państwa dla przemysłu stalowego ⁽⁵⁹⁾ (dalej zwanej „**kodeksem pomocy dla przemysłu stalowego**”) ⁽⁶⁰⁾.
- (136) Kodeks pomocy dla przemysłu stalowego w art. 2 zezwala na pomoc zgodną z ramowymi zasadami dotyczącymi prac badawczych i rozwoju. Komisja na podstawie pięciu środków pomocy, jakie przyznał KBN na kwotę 5 461 620 PLN, uważa, że nie ma poważnych wątpliwości co do ich zgodności z ramowymi zasadami dotyczącymi prac badawczych i rozwoju w rozumieniu załącznika IV art. 3 ust. 2 Traktatu o Przystąpieniu ⁽⁶¹⁾.

⁽⁵⁶⁾ Opinia Rzecznika Generalnego w Sprawie C-276/02 Hiszpania v. Komisja, paragraf 40.

⁽⁵⁷⁾ 58 Dz.U. L 140 z 30.04.2004, str. 1.

⁽⁵⁸⁾ Stopy referencyjne w dziedzinie pomocy państwa i stopy procentowe w odniesieniu do zwrotu pomocy otrzymanej bezprawnie, C 48 z 24.2.2005, str. 2.

⁽⁵⁹⁾ Dz.U. L 338 z 28.12.1996, str. 42.

⁽⁶⁰⁾ Zgodnie z pkt 44 Komunikatu Komisji w sprawie niektórych aspektów traktowania spraw dotyczących konkurencji w wyniku wygaśnięcia Traktatu ECSC (Dz.U. C 152 z 26.6.2002, str. 5) „*podejmując po dniu 23 lipca 2002 r. decyzje odnośnie pomocy państwa udzielonej w tym dniu lub wcześniej bez uprzedniej zgody Komisji, Komisja będzie postępować zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie zasad oceny pomocy państwa przyznanej bezprawnie*”. Komunikat ten (patrz Dz.U. C 119 z 22.5.2002, str. 22) stanowi, że pomoc przyznana bezprawnie będzie oceniana zgodnie z tekstem obowiązującym w momencie przyznania pomocy.

⁽⁶¹⁾ Protokół 8 dotyczy jedynie pomocy na cele restrukturyzacji sektora stalowego, tzn. jakiegokolwiek pomocy, która nie jest zgodna z innymi zasadami WE dotyczącymi pomocy państwa.

- (137) Po pierwsze, choć dotacje przyznane HCz przez KBN nie są bezpośrednio objęte Programem Przewodniczącego KBN z dnia 30 listopada 2001 r. w sprawie kryteriów i trybu przyznawania i rozliczania środków finansowych ustalanych w budżecie państwa na naukę (który Komisja przyjęła jako pomoc istniejącą w ramach środka pomocy PL nr 6 załącznika IV do Traktatu o Przystąpieniu), wydaje się, że Polska oceniła swoją pomoc nie inaczej przed zatwierdzeniem programu. W rzeczywistości Polska już w KPR określiła „środki KBN” jako „instrumenty dozwolonej pomocy publicznej w postaci dotacji na badania naukowe i rozwój”⁽⁶²⁾. W takim kształcie Komisja oceniła KPR i zatwierdziła go decyzją Rady z lipca 2003 r. (patrz pkt).
- (138) Po drugie, środki pomocy są zgodne z ramowymi zasadami dotyczącymi prac badawczych i rozwoju. Jasne jest, że pomoc została przyznana na cele badawczo-rozwojowe. Co więcej, pomoc ta jest niższa niż górna granica dla pomocy zgodnej z zasadami wolnego rynku określona w ramowych zasadach dotyczących prac badawczych i rozwoju przy uwzględnieniu dodatkowego upustu w wysokości 10 %, ponieważ beneficjent znajdował się w regionie wskazanym w art. 87 ust. 3 lit. a)⁽⁶³⁾. Jest to albo pomoc na badania przemysłowe i utrzymuje się poniżej pułapu 60 % (pkt tiret pierwsze, drugie i czwarte) albo pomoc przeznaczona na badania przemysłowe lub na działania związane z rozwojem przedkonkurencyjnym i utrzymuje się poniżej pułapu dla działań związanych z rozwojem przedkonkurencyjnym wynoszącego 35 % (pkt tiret trzecie, czwarte i piąte). Poza tym, pomoc miała skutek motywacyjny, gdyż władze polskie przekonująco dowiodły, że bez wsparcia HCz nie zleciłaby realizacji programów badawczych i rozwojowych.
- (139) Komisja rozważyła w związku z tym odstąpienie od wniesienia sprzeciwu wobec pomocy uzyskanej z KBN w latach 1997 – 2001 zgodnie z załącznikiem IV Traktatu o Przystąpieniu i uznaje ją za pomoc dozwoloną w ramach programów badawczych i rozwojowych, a nie za pomoc na rzecz restrukturyzacji w rozumieniu Protokołu nr 8.
- (140) Jednak w przypadku pozostałej pomocy na działalność i restrukturyzację zatrudnienia w wysokości 19 699 452 PLN, Komisja nie znajduje postanowień Kodeksu pomocy dla przemysłu stalowego, na mocy których taka pomoc byłaby dozwolona. Oczywiście jest, że nie jest to pomoc na prace badawcze i rozwój lub na zamykanie zakładów (art. 4). Ponadto pomoc ta nie stanowi dozwolonej pomocy operacyjnej w rozumieniu wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego⁽⁶⁴⁾. W każdym razie władze polskie nie powołały się na żadne odstępstwa, ani w ramach Kodeksu pomocy dla przemysłu stalowego, ani też zasad WE.
- (141) Z uwagi na fakt, że środki te nie podlegają innemu wyjątkowi w ramach Kodeksu pomocy dla przemysłu stalowego ECSC, Komisja uznaje je za pomoc na cele restrukturyzacji zgodnie z art. 1 Kodeksu pomocy dla przemysłu stalowego, która w rozumieniu Protokołu 8 jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

Zgodność pomocy dla Huty Stali Częstochowa z zasadami wspólnego rynku

- (142) W latach 2002 i 2003 KBN przyznał HSCz 1 380 000 PLN. Pomoc tę można uznać za pomoc istniejącą w ramach środka pomocy PL nr 6 załącznika IV do Traktatu o Przystąpieniu. Polska potwierdziła, że pomoc ta przyznana została w ramach planu zatwierdzonego zgodnie ze środkiem pomocy PL nr 6. Środki te nie rodzą więc poważnych wątpliwości co do tego, czy są zgodne z ramowymi zasadami dotyczącymi prac badawczych i rozwoju w rozumieniu załącznika IV art. 3 ust. 2 Traktatu o Przystąpieniu.
- (143) Mając na uwadze, że pomoc, jaką KBN przyznał HCz jest dozwolona, kwota potencjalnej pomocy niedozwolonej, którą otrzymała HSCz, wynosi 62 116,09 PLN (około 13 077 EUR). Jednak kwota ta spełnia warunki rozporządzenia Komisji nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis*⁽⁶⁵⁾ i dlatego Komisja może uznać, że środek ten nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

⁽⁶²⁾ Strona 38.

⁽⁶³⁾ Patrz pismo Komisji do Polski z dnia 13.08.2004 r. w którym nie wyrażono żadnych zastrzeżeń co do zgłoszonych środków, włącznie z polską mapą pomocy regionalnej (C (2004) 3230/5).

⁽⁶⁴⁾ Dz.U. C 72 z 10.3.1994, str. 3 stosowane zgodnie z art. 3 „Kodeksu pomocy dla przemysłu stalowego” (w międzyczasie zastąpiono je Dz.U. C 37 z 3.2.2001, str. 3). W szczególności nie jest to pomoc na gospodarkę odpadami i oszczędność energii.

⁽⁶⁵⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 30.

4. Wnioski

- (144) Z wyżej wymienionych powodów Komisja uznaje, że środki, jakich Polska użyła do restrukturyzacji HCz w ramach planu restrukturyzacji z dnia 7 sierpnia 2003 r., zmienionego dnia 1 grudnia 2003 r. i dnia 30 kwietnia 2004 r., nie stanowią pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE. Ponadto środki zastosowane przez Polskę w stosunku do działalności HSCz również nie stanowią pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE. Co więcej dotacje, jakie KBN przyznał HCz i HSCz na prace badawcze i rozwój są zgodne ze wspólnym rynkiem.
- (145) Jednak pomoc na cele restrukturyzacji, jaką HCz otrzymała w latach 1997 – 2002 w wysokości 19 699 452 PLN (4,1 mln EUR) jest niezgodna ze wspólnym rynkiem i musi zostać zwrócona zgodnie z pkt 18 Protokołu nr 8.
- (146) Żądanie zwrotu wystosowane zostanie do przedsiębiorstwa, które faktycznie skorzystało z tej pomocy. W momencie przyznania pomocy podmiot gospodarczy, który ją otrzymał, był częścią podmiotu prawnego HCz. Jako że aktywa i pasywa właściwej HCz zostaną podzielone pomiędzy trzy spółki będące jej spadkobiercami, RFG, MH i Operatora, to podmiot prawny, który otrzymał pomoc, nie ogranicza się już tylko do podmiotu prawnego HCz, lecz obejmuje również te podmioty, które otrzymały aktywa i pasywa HCz. W związku z tym, zwrotu pomocy zażąda się od HCz, RFG, MH i Operatora, które powinny za niego solidarnie odpowiadać.
- (147) Sumy podlegające zwrotowi zostaną powiększone o odsetki naliczone zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego. W szczególności, art. 9 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego stanowi, że w przypadku braku pięcioletnich międzybankowych stóp transakcji swap, Komisja może, w ścisłej współpracy z zainteresowanym Państwem Członkowskim, ustalić stopę procentową zwrotu pomocy państwa na podstawie innej metody i w oparciu o dostępne informacje. W związku z tym, że dla Polski nie były dostępne pięcioletnie międzybankowe stopy transakcji swap za okres, jakiego dotyczy przyznanie pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem, zastosowana stopa procentowa zwrotu pomocy powinna być oparta o dostępną stopę procentową, którą należy uznać za właściwą dla tego okresu.

VII. ZATWIERDZENIE ZMIAN W KPR ZGODNIE Z PKT 10 PROTOKOŁU NR 8

- (148) Polska zapowiedziała zmianę KPR celem stwierdzenia, że HCz nie zostanie zlikwidowana, lecz może zostać zrestrukturyzowana bez pomocy państwa. Komisja zgodnie z pkt 10 Protokołu nr 8 nie sprzeciwia się takiej zmianie.
- (149) W rozumieniu pkt 10 Protokołu nr 8 „jakiegokolwiek późniejsze zmiany w ogólnym planie restrukturyzacji oraz w indywidualnych planach muszą być zatwierdzone przez Komisję, oraz tam gdzie jest to konieczne, przez Radę.” W związku z tym, że decyzja Komisji dotyczy pomocy państwa, właściwym jest odwołanie się do przepisów proceduralnych art. 88 Traktatu WE i rozporządzenia nr 659/99. W tym kontekście decyzje podejmowane są przez Komisję z wyjątkiem przypadku, gdy decyzja o przyznaniu pomocy zgodnej ze wspólnym rynkiem jest usprawiedliwiona wyjątkowymi okolicznościami w rozumieniu art. 88 ust. 2 akapit trzeci.
- (150) Zatem Komisja jest uprawniona do zatwierdzenia proponowanej zmiany, jako że główne wartości wykazane w Protokole dotyczącym pomocy państwa, zdolności produkcyjne i harmonogram oraz proporcjonalność pomocy państwa nie ulegają zmianie⁽⁶⁶⁾. Aktualna zmiana KPR nie będzie miała żadnego wpływu na sam Protokół nr 8. HCz nie stanie się w ramach Protokołu nr 8 beneficjentem, ani nie zmieni się obniżenie całkowitych zdolności produkcyjnych polskiego przemysłu stalowego określone w pkt 7.
- (151) Ponadto Polska w wystarczającym stopniu uzasadniła tę zmianę. Restrukturyzacja HCz wydaje się być faktycznie alternatywą opartą na zasadach rynkowych, a w powyższej ocenie wykazano, że HCz może, w przeciwieństwie do stanowiska z 2003 r., zostać zrestrukturyzowana bez pomocy państwa.

⁽⁶⁶⁾ Decyzja z dnia 3 marca 2005 r., C(2005) 424 Przełożenie terminu obniżenia zdolności produkcyjnych VPFM.

(152) Jednak Komisja wychodzi z założenia, że nie jest w stanie zgodzić się na pomoc udzieloną HCz w latach 1997 – 2002. Zgoda oznaczałaby bowiem, że HCz znajdzie się na liście beneficjentów, i przyczyniłaby się do zwiększenia możliwej pomocy państwa przyznanej polskiemu przemysłowi stalowemu zmieniając tym samym równowagę pomiędzy zobowiązaniami z tytułu pomocy państwa a zniekształceniem konkurencji. Komisja nie mogłaby takiej zmiany zatwierdzić bez zgody Rady.

VIII. ZGODNOŚĆ Z PKT 4 PROTOKOŁU NR 8

(153) Komisja nie stwierdza, aby sprzedaż spółek zależnych HCz i HSCz stanowiła naruszenie pkt 4 Protokołu nr 8.

(154) Pkt 4 Protokołu nr 8 stanowi, że: „Spółka objęta pomocą nie może:

- (a) w przypadku łączenia z inną spółką nie wymienioną w załączniku 1, przenieść korzyści wynikającej z pomocy udzielonej spółce nią objętej,
- (b) w okresie do dnia 31 grudnia 2006 r. przejąć aktywów jakiejkolwiek spółki nie wymienionej w załączniku 1, której upadłość ogłoszono”.

W KPR (pkt) powtórzono, że przepis ten miał zapobiec przejęciu aktywów lub udziałów HCz przez beneficjenta objętego Protokołem nr 8.

(155) Komisja uważa, że w tym przypadku należy wziąć pod uwagę pkt 4 lit. a), a nie pkt 4 lit. b), ponieważ nie mamy do czynienia ze sprzedażą aktywów lecz sprzedażą udziałów, co uważa się za fuzję⁽⁶⁷⁾. Inwestor strategiczny uzyska faktycznie tylko udziały w spółkach, a nie same poszczególne aktywa. Co więcej, zastosowanie pkt 4 lit. b) wystarczy dla upadłości HCz, która nie została ogłoszona.

(156) Komisja nie dostrzega, aby naruszony został pkt 4 lit. a) Protokołu nr 8, ponieważ przepis ten jest jednoznacznie skierowany do beneficjentów objętych Protokołem nr 8, a ani Donbass ani LNM do nich nie należą.

(157) Prawdą jest, że LNM nabył beneficjenta, którym jest MSP. Jednak Komisja nie dysponuje dowodami na to, że LNM działa w imieniu MSP lub jako jego przedstawiciel. Przeciwnie, LNM i MSP prowadzone są jako odrębne, autonomiczne przedsiębiorstwa. Nawet jeśli Komisja interpretowałaby przesłanki tego przepisu w ten sposób, że zakazuje on krzyżowego subsydiowania beneficjentów (ewentualnie MSP) i podmiotów nie będących beneficjentami (w tym przypadku HCz), Komisja uzyskała wystarczające gwarancje na to, że dowolny kupujący powstrzyma się od krzyżowego subsydiowania HCz z pomocy otrzymanej w ramach KPR. Dla podkreślenia tych zapewnień zarówno Polska, jak i LNM przedstawiły stosowne zobowiązania (patrz pkt i pkt).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Środki, jakie Polska wdrożyła w celu restrukturyzacji Huty Częstochowa S.A. na podstawie decyzji o restrukturyzacji z dnia 7 sierpnia 2003 r. zmienionej dnia 1 grudnia 2003 r. i dnia 30 kwietnia 2004 r., nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

2. Środki, jakie Polska przeznaczyła na prowadzenie działalności przez Hutę Stali Częstochowa Sp. z o.o., nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

Artykuł 2

Pomoc państwa, jakiej Polska udzieliła na badania i rozwój w wysokości 5 461 620 PLN na rzecz Huty Częstochowa S.A. oraz w wysokości 1 328 000 PLN na rzecz Huty Stali Częstochowa Sp. z o.o., jest zgodna ze wspólnym rynkiem.

⁽⁶⁷⁾ Patrz art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 139/2004, Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

Artykuł 3

1. Pomoc państwa w wysokości 19 699 452 PLN, jakiej Polska udzieliła Hucie Częstochowa S.A. w okresie od 1997 r. do maja 2002 r. w formie pomocy operacyjnej i pomocy na cele restrukturyzacji zatrudnienia, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

2. Polska podejmie wszelkie niezbędne środki, aby odzyskać od Huty Częstochowa S.A., Regionalnego Funduszu Gospodarczego, Majątku Hutniczego Sp. z o.o. i Operatora Sp. z o.o. pomoc, o której mowa w akapicie pierwszym, udzieloną bezprawnie Hucie Częstochowa S.A. Wszystkie te przedsiębiorstwa ponoszą solidarną odpowiedzialność za zwrot tej pomocy.

Zwrot pomocy nastąpi bezzwłocznie i zgodnie z procedurami prawa krajowego pod warunkiem, że zezwalają one na natychmiastowe i skuteczne wykonanie niniejszej decyzji. Do sum podlegających zwrotowi doliczone zostaną odsetki za cały okres od dnia przyznania pomocy Hucie Częstochowa S.A. do jej faktycznego odzyskania. Odsetki naliczone zostaną zgodnie z przepisami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 794/2004.

3. Polska, w ciągu dwóch miesięcy od powiadomienia o niniejszej decyzji, poinformuje Komisję o już podjętych i planowanych środkach służących jej realizacji. Informacje te przedstawi posługując się kwestionariuszem dołączonym do załącznika 1 do niniejszej decyzji. Polska w szczególności dostarczy Komisji w tym samym terminie wszelkie dokumenty mogące poświadczyć, że rozpoczęto proces odzyskiwania sum w stosunku do przedsiębiorstw odpowiedzialnych za zwrot bezprawnie przyznanej pomocy.

Artykuł 4

Komisja zatwierdza proponowaną zmianę polskiego Krajowego Planu Restrukturyzacji zgodnie z pkt 10 Protokołu nr 8 Traktatu o Przystąpieniu w takim stopniu, w jakim pozwoli to na restrukturyzację Huty Częstochowa S.A. bez pomocy państwa i bez zwiększania jej zdolności produkcyjnych.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Polski.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Informacje dotyczące wykonania decyzji Komisji 2006/937/WE

1. **Obliczenie kwoty podlegającej zwrotowi**

1.1. Należy podać następujące informacje dotyczące kwot pomocy państwa bezprawnie przyznanej beneficjentowi:

Data(-y) wypłaty (*)	Kwota pomocy (*)	Waluta	Nazwa beneficjenta

(*) Data(-y) przyznania pomocy (lub jej poszczególnych rat) beneficjentowi (w przypadku, gdy środek obejmuje kilka rat i refundacji, wówczas należy je wpisać w osobnych wierszach)

(*) Kwota pomocy przyznana beneficjentowi, wyrażona jako ekwiwalent dotacji brutto

Uwagi:

- 1.2. Należy szczegółowo opisać, jaką stopę procentową władze zamierzają zastosować w stosunku do zwrotu bezprawnie przyznanej pomocy, a którą można uznać za właściwą stopę procentową w Polsce w okresie od 1997 r. do maja 2004 r.
- 1.3. Należy szczegółowo wyjaśnić, w jaki sposób zostaną obliczone odsetki należne od kwoty pomocy podlegającej zwrotowi.

2. **Środki planowane i już podjęte w celu odzyskania pomocy**

- 2.1. Należy opisać szczegółowo, jakie środki zostały już podjęte i jakie środki są planowane w celu doprowadzenia do natychmiastowego i skutecznego odzyskania pomocy. Należy również wymienić środki alternatywne dostępne w prawie krajowym w celu odzyskania środków. Tam, gdzie ma to zastosowanie, należy też wskazać podstawę prawną podjętych/planowanych środków.
- 2.2. Jaki jest ostateczny termin zwrotu pomocy?

3. **Zwrot już dokonany**

3.1. Należy podać następujące szczegóły dotyczące kwot pomocy odzyskanych od beneficjenta:

Data(-y) (*)	Splacona kwota pomocy	Waluta	Nazwa beneficjenta

(*) Data(-y) zwrotu pomocy

3.2. Należy załączyć informacje dokumentujące spłatę kwot pomocy określonych w tabeli w punkcie 3.1 powyżej.